

LADY IN

ČASOPIS DÁMSKÉHO
INVESTIČNÍHO KLUBU
ČESKÉ SPOŘITELNY
LÉTO 2015

*Věčně
zelený
ostrov*

O digitálním
věku s Táňou
le Moigne

Investice
pro záchranu
budoucnosti

bydlení v harmonii ...

top' rezidence

ŠÁRECKÉ ÚDOLÍ - PRAHA 6

můj svět ... můj domov

- ’ **prestižní lokalita**
kompletní občanská vybavenost
bydlení v přírodním parku
- ’ **nízkoenergetické a pasivní domy**
zdravé prostředí v domě (filtrace vzduchu)
nízké provozní náklady (řízené větrání s rekuperací tepla)
- ’ **bezpečí a služby uzavřeného areálu**
recepce 24/7 se službami
kamerový systém
vstupní dveře do domů bezpečnostní třídy 4
optický datový kabel pro vysokorychlostní internet
- ’ **nadčasová architektura a urbanizmus ateliéru SHA**
městský parter s centrálním parkem a vzrostlými stromy
dispozice a interiéry od studia Olgoj Chorchoj
velká francouzská okna
designová klubovna

Vůně tropického oceánu vás osvěží, i pokud zůstanete doma. V Crabtree & Evelyn namíchali do difuzéru esence tropických dřevin, palmových listů a pomerančových květů. Lehounký vánek z Karibských ostrovů v balení s mořskými mušlemi a vonným olejem vydrží navozovat tu správnou atmosféru zhruba tři měsíce. www.crabtree-evelyn.cz

Jako legendární fotograf a oceánograf se budete cítit s hodinkami Aquatimer Chronograph Edition „Expedition Jacques-Yves Cousteau“. Číselník je modrý jako moře a korálová vteřinovka vyjadřuje počtu Cousteauově vášni pro korálové útesy. Limitovaná edice hodinek připomíná expedici na Galapágy v roce 1971 a část zisku z jejich prodeje bude odvedena ve prospěch Cousteau Society. www.carollinum.cz

Hravé a stylové italské tašky Obag jsou vyrobeny ze speciálního silikonu a různobarevná těla modelů se navíc dají kombinovat s několika typy držadel. Během horkých letních dnů tedy stačí přidat držadlo z námořnického lana a proměna je dokonána. Jen pozor, abyste namísto do kanceláře nezamířila na pláž. www.obag.cz

Toto léto se do námořnických pruhů oblékl dokonce i čaj. Labužníci ocení limitovanou edici lahodného čaje nejvyšší kvality Kusmi Tea, která vznikla ve stylu Jeana Paula Gaultiera při příležitosti jeho letošní retrospektivní pařížské výstavy. Nejen legendární čaje Anastasia a Prince Vladimir můžete ochutnat v Kusmi Tea shopu v pražském nákupním centru Nový Smíchov. www.kusmitea.com

Na vlnách

Léto by nás mělo zastihnout u vody, a nejlépe u té slané. Na nás suchozemce působí moře neodolatelnou přitažlivostí. Vábí svou majestátní silou, nevyzpytatelností, barvami i vůní. A co teprve s mořem spojený životní styl: kdo by se nechtěl jen tak nechat houpat na sluncem prohřátých vlnách...

Na pláži se nemusíte jen opalovat. Co třeba zorganizovat závody nafukovacích plachetnic? Lodičky manželů Anny a Jerryho Kozových společnost Fatra letos přidala do své kolekce nafukovacích hraček navržených špičkovými českými designéry. Jsou k dispozici ve třech barevných variantách a disponují certifikátem Bezpečná hračka. www.efatra.cz

Perly jsou šperkem, bez kterého se žádná mořská víla neobejde. V klenotnictví Halada nabízejí perly nejrůznějších barev, tvarů a velikostí, od sladkovodních přes mořské až po exotické tmavé tahitské perly nebo elegantní a vzácné perly jižních moří. Letošní trend reprezentuje zejména návrat ke klasice: k bílým perlám evokujícím romantiku, lehkost, čistotu a sen o nekončící kráse. www.halada.cz

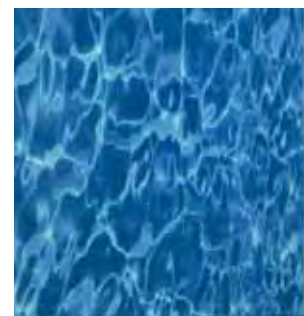

Text **Mária Mičoušková**
Fotografie **archiv**

Nesmrtelná ikona skandinávského designu, značka iittala, se letos ponořila do tajuplného podmořského světa. Kolekce Aerre představuje sasanky, mušle, korály a jiná stvoření z hlubin oceánů, tentokrát jako dekorativní objekty z foukaného skla.

I plážová osuška může být vtipná a nápaditá. Na téhle si budete připadat, jako byste z vody ani nevylezli. Kolekci pro letošní léto pojali návrháři značky Møve jako inspiraci cestováním a přírodními motivy. Za výrazné barvy vděčí inovativní tiskové technologii. www.alamaison.cz

Západ slunce s výhledem na moře si nejlépe vychutnáte ve dvou, ať už je to v tropech, nebo za polárním kruhem. To správné posezení nabízí dřevěné houpačí křeslo pro dvě osoby v nadčasovém designu, letošní novinka z katalogu obchodu Nordic Day. www.nordicday.cz

Superútlá, praktická a všude přenosná je klávesnice Keys-To-Go od Logitech. Díky odolnému povrchu FabricSkin, který odpuzuje špinu, drobky a tekutiny, vydrží i náročné prázdňinové zacházení. Navíc je kompatibilní se všemi iOS zařízeními včetně iPadu, iPhoneu a Apple TV. www.logitech.com

Namísto růžových brýlí si u moře nasadte modré! Sluneční brýle z letošní kolekce Dolce&Gabbana rozhodně přitáhnou pozornost. Hrany připomínají šedesátá léta, vnitřní strana je zdobena zlatými prvky, a pokud vám nebude vyhovovat blankytná, brýle jsou dostupné v celé řadě dalších nápadných barev. www.dolcegabbana.com

Milé čtenářky,

léto je v plném proudu a nabízí nespočet možností, jak prožít volné dny, kde načerpat novou energii nebo strávit dovolenou. Ať už se budete rozhodovat pro cokoli, věřím, že vám nové číslo časopisu Lady In bude dobrým společníkem.

Vydáním se prolínají motivy volnočasových aktivit a léta, vybírat tak můžete z řady zajímavých tipů, jak očistit tělo i ducha. Ať už zavítáte do restaurace Secret of Raw a propadnete syrové stravě, nebo zregenerujete tělo i mysl ve wellness hotelu slunného Stegersbachu v sousedním Rakousku. Odkud se vzal název hotelu Larimar a proč hledal majitel inspiraci ve východní filozofii? Odpověď najdete v rubrice Top Relax. Spoustou doporučení nešetřila ani vydavatelka prestižního magazínu Travel Fever Diana Mužíková, kterou jsme vyzpovídali do rubriky Pět otázek pro členku klubu. Zajímavé čtení také najdete v hlavním rozhovoru s Tatánou Le Moigne, ředitelkou české pobočky Google. Inspirativních žen je v tomto čísle opět několik. Víte například, která česká návrhářka poprvé v historii oblékla člena královské britské rodiny? Prozradíme vám to v rubrice Zoom, kterou jsme věnovali talentovaným ženám.

Nezapomněli jsme ani na informace edukativního charakteru a z oblasti financí a investic přinášíme zajímavé téma, které se věnuje jednomu z nejdůležitějších přírodních zdrojů – vodě, bez níž by na naší planetě neexistoval život. Ředitel rozvoje obchodu PNB Paribas Jan Maňák odkrývá aktuální situaci tohoto elixíru života a vysvětluje, proč je dnes dobré investovat do tematických fondů zaměřených na vodní sektor. Tímto však poutavý obsah nekončí a vás čekají dlouhé řádky zajímavého čtení.

Podzimní číslo obohatíme o nové rubriky a rozšíříme o další informace ze světa ekonomiky a investic. Určitě se máte na co těšit.

Přeji vám příjemné léto.

Zdenka Matuška Pavlů
Zdenka Matuška Pavlů

LADY IN, léto 2015

Vydavatel: Česká spořitelna, a.s., Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, IČ: 45244782

Evidenční číslo: MK ČR E 18177

Šéfredaktorka: Zdenka Matuška Pavlů

Editorka: Petra Doležalová

Redakce: Věra Maria Budway Strobach, Helena Matuszná, Jaroslav Kropáček, Magdaléna Bartošová, Tomáš Kolář, Jan Maňák

Spolupracovníci: Anita Blahušová, Pavlína Zelničková, Mária Mičoušková,

Darina Siegllová, František Mašek, Vladan Krumpal, Jiří Vašek, Jan Šedina

Grafická úprava: Radek Rytina **Obrazová úprava:** Libor Špaček

Foto obálka: Vitaly Valua

Produkce a prodej inzerce: Petra Doležalová, Bluewind, dolezalova@bluewind.cz

Tisk: Dídot

Vychází: čtyřikrát ročně

www.investicniklub.cz

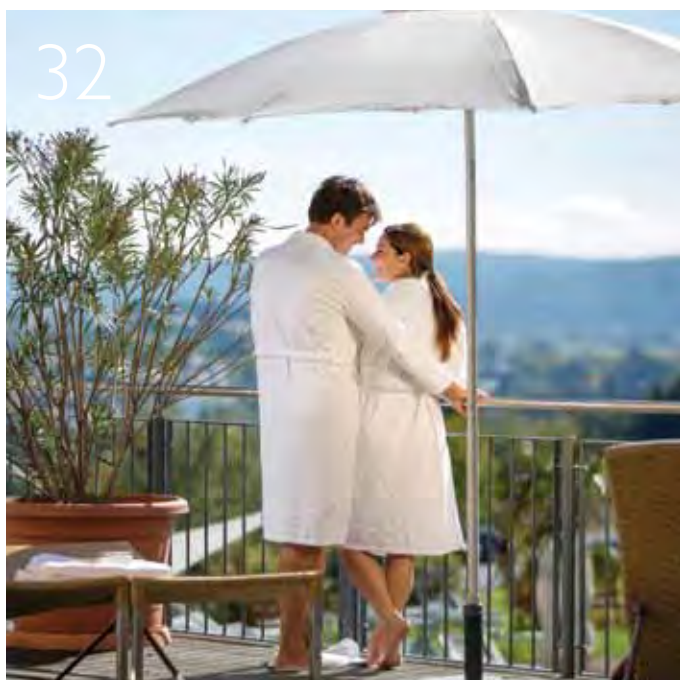

Obsah

18

32

- 3 PRO NI
V barvách moře
- 6 PORTRÉT
S Tátanou le Moigne o fenoménu digital a duševní hygieně
- 10 TVŮRKYNĚ
Černobílé fantazie Terezy Zelenkové
- 12 S KABELKOU DO SVĚTA FINANCÍ
Rozhovor s ředitelem divize správy fondů ISČS Štěpánem Mikoláškem
- 15 PĚT OTÁZEK PRO ČLENKU KLUBU
Dianu Mužíkovou, vydavatelku úspěšného magazínu o cestování
- 16 PSYCHOLOGIE
Jak se neutopit v záplavě informací
- 18 MONEY, MONEY, MONEY
Proč investovat do vody
- 22 SVĚT NA DLANI
Na Korfu za historií, olivami a nejlepším frappé
- 27 GURMÁNKA
Vaření bez vaření
- 28 INVESTIČNÍ ENCYKLOPEDIIE
Makroanalýzy – lék na finanční krize
- 30 KLUBOVÝ ZOOM
Ženy, které stanuly na vrcholu českého módního nebe
- 32 TOP RELAX
Šaolin pod Alpami
- 35 SEZONNÍ MENU
Léto plné zábavy
- 36 KULTURNÍ TIPY
Novinky ze světa kultury
- 38 ZEPTALI JSME SE
Jany Michalíkové, výkonné ředitelky Asociace pro kapitálový trh ČR

„Vyzývám všechny kreativní mladé slečny: vystudujte technologie, naučte se s nimi pracovat – ať už je to kódování, design, či internetový marketing – a máte o perspektivní, dobře placenou práci po celém světě na dalších dvacet let postaráno,“ je přesvědčena šéfka českého Googlu Taťána Le Moigne.

Žena pro *mission impossible*

Šéfka českého zastoupení Googlu je přesvědčena o tom, že přestože její firma dnes spolu s Wikipedií dává zcela jiný rozměr nauce o světě, to, co současné společnosti zoufale chybí, je nauka o sobě a o etice. Snad proto je Taťána le Moigne, jedna z nejúspěšnějších českých manažerek, nejvíc pyšná na svůj celoživotní vzdělávací projekt 4bambini, který odstartovala hra s příznačným názvem Nešťourej se v nose.

Text **Petra Doležalová** Fotografie **Profimedia** a archiv

Kdyby se prý mohla charakterizovat jedním slovem, použila by slovo „energie“. Tu nešlo přehlédnout, ani když v zaplněné kavárně seděla skloněná nad sešitem svého třináctiletého syna. Dnes skončil školní rok a právě probírali, co bylo fajn a co ne, na co se těší v příštím roce a hlavně jaké jsou plány na letošní prázdniny. Takový francouzský šarm (po otci) a neobvykle slušné, přesto sebevědomé vystupování u mladých kluků jen tak nevidíte. Jak je na tom vlastně s internetem? napadne mě vzápětí. „Do dvanácti let měl časový limit a musel se nás zeptat, když chtěl na počítač. Dala jsem mu budík, aby vnímal, jak ten čas letí, když je na internetu. Desktopový počítač dostal v deseti letech, ve dvanácti nejlevnější Nokii za 300 korun, ve třinácti smartphone, ale data může využívat jen na wi-fi. Letos dostal Chromebook, který si bere do školy, když potřebuje... Dnes už ale čas musím nechat na něm. Nejvíce času tráví

poslechem hudby na YouTube. Internet používá především pro práci do školy a k hledání informací, které ho zajímají, jako třeba biologie nebo historie. Snažíme se mu ukázat, v čem je internet výborný, a zároveň si povídáme o tom, jak se v jeho prostředí bezpečně pohybovat,“ vysvětluje Tāňa, která toto téma velmi řeší i v rámci Googlu. „Internet je dnes stejně běžný jako elektřina či silniční síť, ale chybí v něm pravidla. V podstatě nelze v tomto globálním internetovém světě, jehož vnímání otázek soukromí, bezpečnosti, autorských práv se v jeho jednotlivých částech zásadně liší, stanovit jedinou celosvětově platnou odpověď. Alespoň zatím. Současně se jako rodiče, prarodiče či pedagogové nemáme ani s kým poradit, protože ke globálnímu rozmachu internetu došlo velice rychle. Takže zbývá selský rozum – a ten radí, že prevence nikdy neškodí. A jak praví klasik, kdo je připraven, není ohrožen.“

Takže co je nejdůležitější ve světě internetu, aby se v něm nejen dítě, ale ani dospělý člověk neztratil? „Já myslím, že je důležité mít pod kontrolou čas a zároveň mít stanovená nějaká pravidla, jak se v tom prostředí pohybovat. Je to součást určité osobní hygieny – jako si myjeme ruce a čistíme zuby, měli bychom mít i digitální hygienu, jinak si zaplevelíme organismus a hlavně hlavu nesmysly...“

HROU KE SLUŠNOSTI

Právě čas vnímá Tāňa jako svou nejdůležitější komoditu, a že s ním dovede hospodařit, dokazuje i to, že se jí daří být na špičce ve svém oboru a přitom žít svůj vlastní život. Se svým francouzským manželem kdysi oba pracovali v zahraničí, ale když se jim narodil syn, rozhodli se žít v Čechách. „Když jsme spolu s manželem začali před dvaceti lety chodit, on žil tenkrát v Německu a já v Praze. Po dvou letech

Internet a děti *podle Taťány le Moigne*

„JAKO RODIČ BYCH MĚL ČI MĚLA VĚDĚT PRIMÁRNĚ DVĚ VĚCI: JAK DLOUHO MÉ DĚTI TRÁVÍ NA INTERNETU A CO TAM VLASTNĚ DĚLAJÍ. MYSLÍM, ŽE BY MĚL EXISTOVAT ČASOVÝ LIMIT, ZCELA JISTĚ U TĚCH NEJMENŠÍCH. PROTOŽE SE JEDNÁ O KONZUMACI ROZLIČNÉHO OBSAHU, NAŠE HLAVA NEJEN POŘÁD PRACUJE, ALE TAKÉ VELMI ČASTO PŘESKAKUJE Z TÉMATU NA TÉMA A VLASTNĚ NEUMOŽŇUJE DĚTEM SE SOUSTRĚDIT. V GOOGLU SE V OBLASTI BEZPEČNÉHO INTERNETU A SOUVISEJÍCÍHO VZDĚLÁVÁNÍ SNAŽÍME DĚLAT HODNĚ AKTIVIT. NAPŘÍKLAD NÁŠ PROJEKT WEBRANGERS URČENÝ DĚTEM OD 13 DO 17 LET O ZÁKLADECH BEZPEČNÉHO INTERNETU, KDE SE DOBROVOLNÍCI MOHOU NECHAT V TĚTO OBLASTI OD NÁS PROŠKOLIT A NÁSLEDNĚ DOSTANOU CERTIFIKÁT, ŽE TÉMATU ROZUMĚJÍ A MŮŽOU DÁLE ‚ŠKOLIT‘ SVOJE RODIČE ČI SPOLUŽÁKY. MÁME DNES CERTIFIKOVANÝCH PŘES 200 DĚTÍ A TY DO DNEŠNÍHO DNE PROŠKOLILY VÍCE NEŽ 35 TISÍC STUDENTŮ PO REPUBLICĚ. SMYSLEM JE, ABY DÍTĚ ROZPOZNALO ŠKODLIVÝ OBSAH, KDYŽ SE S NÍM SETKÁ, A ZÁROVEŇ ABY SE NAUČILO CHRÁNIT SI SVÉ SOUKROMÍ.“

„Google v Čechách nechtěl investovat. Věděla jsem, že je přesvědčím, ať to alespoň zkusí, ale jestli to vyjde, to jsem opravdu netušila. Nicméně jsem se pod to podepsala. To jsou ty okamžiky, kdy je ve vás malá dušička a vy překonáte obavy a strachy a jdete si to zkusit.“

známosti na dálku jsem se za ním stěhovala, ale předtím jsem se ho zeptala, jestli to myslí opravdu vážně, protože já určitě nebudu chtít venku zůstat po zbytek života. Chtěla jsem vědět, že je připraven přijmout moji kulturu, naučit se česky a žít tady. Řekl, že ano.“ Po sedmi letech v Německu a Velké Británii se sem opravdu přestěhovali. Česko pro Táňu hodně znamená a nechtěla, aby její syn vyrůstal jinde a nemluvil dobře česky.

Narození syna bylo inspirací k začátku projektu, na kterém pracuje dodnes – vytváření stolních her o důležitých životních hodnotách pro vzdělávání malých dětí. „Pohybovala jsem se najednou v dětském prostředí a už mi bylo protivné, jak jsem pořád syna napomínala: Pozdravil jsi? Poprosil jsi? Poděkoval jsi? Po přestěhování z Anglie do Česka jsem navíc vnímala, že forma, jakou spolu komunikujeme, tedy základní lidská slušnost, vlídnost, laskavost, a téma životních hodnot, jako jsou péče o zdraví, tolerance k odlišnostem a tak dále, se v české výchově předškolních dětí tolik neakcentují.“

A protože cítila potřebu zůstat aktivně činná a ideálně něco užitečného tvořit i během mateřské, napadlo ji vytvořit hru pro děti o slušném chování. „Když jsem pak s prototypem v ruce obíhala zdejší prodejce či výrobce dětských stolních her, všichni se mi smáli, jestli jsem se nezbláznila. Hra o slušném chování prý v téhle zemi nebude nikoho zajímat. Pokud to nebude blikat, cinkat a stát 99 korun, tak prý nemám šanci. Dnes mám v rámci cyklu 4bambini hotové čtyři hry v českém i anglickém jazyce, do dnešního dne se prodalo přes 35 tisíc kusů a právě pracuji na páté. Letos jsem spustila pro 4bambini nový web, s nímž mi pomáhají tři geniální maminky: Jana píše blog, Věrka mi pomáhá s kampaněmi a Jolana

s tvorbou již páté hry. Přidala se i má sestra, maminka tří dětí. I další spolupracovníci jsou dnes už rodiči, tak se nám ta 4bambini rodina krásně rozrostla.“

NEJVĚŠÍ INSPIRACE

Když jí bylo skoro čtyřicet, přesvědčila jednu z největších internetových firem světa, aby otevřela pobočku v Česku. Byla to podle Táni tak trochu mission impossible situace – jako když dělala hry pro děti a všichni ji varovali, že o ně nebude zájem. „Google v Čechách nechtěl investovat. Věděla jsem, že je přesvědčím, ať to alespoň zkusí, ale jestli to vyjde, to jsem opravdu netušila. Nicméně jsem se pod to podepsala. To jsou ty okamžiky, kdy je ve vás malá dušička a vy překonáte obavy a strachy a jdete si to zkusit.“ Z obavy o ztrátu časové flexibility (synovi bylo teprve pět let) si navíc vyjednala podmínky: minimum služebních cest, žádné pracovní večere a za rok se uvidí. Dnes už osm let „přesluhuje“ a z firmy dokázala navzdory svízelným podmínkám na začátku udělat jedničku na zdejšímu trhu. O odchodu zatím neuvažuje a hlavním důvodem jsou prý lidé. „Google má neskutečně vysoký standard kvality a integrity zaměstnanců a také promyšlený systém, jak ty správné osoby najít. Když dokážete najít ty nejlepší, a tím myslím kombinaci kvalit odborných, profesních i lidských, vytvoříte unikátní energii. Zapomeňte na jakékoli jiné firemní benefity: lidé, se kterými se denně setkáváte v práci, to je ten největší a nejdůležitější benefit.“

KLÍČ JE V MYŠLENKÁCH

Tánin pracovní i osobní svět se až výjimečně prolíná v zájmech i hodnotách, které ji motivují. A pomáhá jí k tomu i zázemí v rodině. Se svým mužem může

profesně sdílet svět, což vnímá jako velkou výhodu. Na druhou stranu si oba hlídají, aby si dokázali od práce pravidelně odpočinout. O víkendy jezdí do hor na milovanou chalupu, dělají prostě takové ty obyčejné věci. Nedá mi se nezeptat, v čem se Tánin manžel odlišuje od těch českých. „Nemá nekonečné ego, je velmi kultivovaný a nemluví sprostě. A taky je to hodně emancipovaný muž, takže mě vždy plně respektoval jako rovnocenného partnera a v určitém období, když jsme si profesně tak trochu vyměnili úlohy, akceptoval svou roli chlapa, který má doma ředitelku Googlu. Nijak ho to nesráželo, naopak. Já jsem pyšná na to, co se mu v životě povedlo, a on to cítí vůči mně stejně. To je obrovská výhoda,“ vypočítává Táňa manželovy přednosti. „Samozřejmě Francouzi jsou velmi kritičtí a vynikají schopností argumentovat a diskutovat. Já jsem člověk, který řekne ‚ano, uděláme to a jdeme od toho‘, zatímco manžel řekne ‚ano, ale...‘ a pak vyjmenuje seznam všeho, proč to nebude fungovat... Vůči mně mu to jeho ‚ale‘ mnohokrát nevyšlo. Taky jsem ho, věřím, přesvědčila, že jsou otázky, na které neexistuje logická odpověď. On mne zase naučil, že když už člověk mluví, měl by něco říct. No tedy, abych nepřeháněla, občas se mi to možná podaří...“

„Věřím, že celá řada úspěchů je primárně ovlivněna naším postojem, nastavením mysli, a tedy energií, kterou naše mysl vytváří. A ta je buď pozitivní, nebo negativní. Pokud si osvojíme určitou disciplínu v tom, jaké myšlenky si do hlavy pustíme a jaké ne, velmi tím ovlivňujeme svoji energii, tedy svůj život i život lidí okolo nás.“

MALÉVELKÉ RITUÁLY

Táňa prý nemá velkou sebedisciplínu, a i když by si

Umění dávat je jednou z hodnot, které má Taťána le Moigne na svém žebříčku nejvyš. Sama se zapojuje a podporuje řadu dobročinných akcí, od Nadace Terezy Maxové po projekt Dobrý anděl. „Jich dlouhodobá profesionální práce pomáhá lidem v Čechách a po světě. Měli bychom na ně být pyšní a podpořit je.“

přála vstávat v šest, kdy prý má nejvíc energie, moc často se jí to nedaří. „Dvakrát týdně mám trenéra a zpevňujeme svalstvo. Dále se snažím jednou dvakrát týdně chodit běhat, u toho se dobře přemýšlím. Pak se pokouším aspoň jednou do týdne si vyšetřit hodinu dvě a čtu. Obecně mě zajímají témata lidské mysli, vzdělávání, psychologie, východní filozofie, alternativní medicína. A samozřejmě i můj obor a jeho dopad na globální společnost.“

Vloni se Táně podařilo domluvit se s Googlem, vzít si šest týdnů dovolené a k tomu měsíc neplaceného volna a s rodinou odjet na cestu kolem světa.

„Strávili jsme dva týdny v Mexiku, poznali kousek Tahiti, Nového Zélandu, Austrálie, Nové Kaledonie, zakončili jsme na Fidži a přes Singapur se vrátili zpět... Každý z nás měl na zádech 15 kilo v batohu, oblečení jsme měli připravené na teploty od -5 do +35 stupňů. V každé destinaci jsme pobýli nejméně týden, abychom si to opravdu užili. Trvalo mi tři týdny, než jsem byla schopna úplně vypnout. A bylo to pro mne dosti velké varování. Člověk si často neuvědomí, v jakém tempu vlastně žijeme, a obzvláště v mém oboru, kde se vše velmi rychle vyvíjí a mění a intenzita komunikace a pracovního vyčerpání je velká, je důležité občas úplně vypnout. Svoji práci ale miluji a považuji za velké životní štěstí, že mám možnost žít život, jaký žiji.“

NEBÁT SE, NEKRÁST A DÁVAT

Na cestách měla Táža také možnost srovnávání jednotlivých kultur a životních stylů. „Problém západní společnosti je v tom, že se dnes máme příliš dobře. Proto nemáme jasnou vizi, nemáme jasno v otázkách klíčových hodnot, kvalitu života bereme za samozřejmou... Přála bych si, aby se do Evropy vrátili lidé typu Churchillů nebo Thatcherových, kteří měli jasnou vizi, věděli, co chtějí, uměli podle toho rozhodovat a získat si pro své rozhodnutí podporu.“ A jak vidí budoucnost českého národa? „Evropská unie nám hodně věcí oproti minulosti na jedné straně zjednodušuje a na druhé komplikuje. Pro mě je zoufalství vidět, jak jsou Češi v tomto

směru velmi nesolidární – kolik evropských peněz se u nás už proinvestovalo, kolik staveb se opravilo či vzniklo, a my to bereme jako samozřejmost. Rychle jsme zapoměli, jak to tady ještě nedávno vypadalo: smradlavé záchody, fronty na toaletní papír, proletáři všech zemí, spojte se... Nesmíme jenom brát, musíme se naučit dávat. Budeme šťastnější národ, když budeme více dávat a soucítit s ostatními. Naštěstí existují české organizace a společnosti, které jsou díky svým lídrům v tomto směru velkou inspirací. Člověk v tísní. Dobrý Anděl. Cesta domů. Nadace Terezy Maxové. A mnoho dalších. Měli bychom na ně být pyšní a podpořit je. Každá rodina by měla podpořit podobný projekt a vnímat tak, jakou radost přináší dávat a péče o druhé,“ je přesvědčena Táža a dodává, že bychom to měli určitě učit i své děti, budou potom šťastnější.

„Na druhou stranu jsou Češi neuvěřitelně schopný národ a toho bychom měli využít právě teď, v době, kdy celá Evropa bojuje o svoji konkurenceschopnost. Obrovskou roli zde hraje vzdělání, v němž ale čím dál míň figurují školy a čím dál víc samotný život. A tady je právě naše obrovská výhoda, protože, jak říkám, jsme národem činných lidí. Ať už je to sportovní aktivita, cestování, zahradničení či hudba. Měli bychom dávat metály všem, kteří se ve volném čase a mnohdy zdarma či za pár peněz věnují našim dětem, organizují sportovní kroužky, Sokol, skaut, hudební školy, tábory pro děti... Abych ale jen nepěla chválu, tak mezery tu určitě jsou. Schopnost samostatně a kriticky myslet, kultivovaně se vyjadřovat, vést diskuzi, schopnost riskovat a prodat to, co umím, tak to nám stále moc nejde. Navíc jsme národ zahleděný sám do sebe a stále jsme nepochopili, že na svět je třeba dívat se z ptáčích, nikoli z české perspektivy. A protože je v nás strach a bojíme se, máme mindráky. A kdo má mindráky, ve světě neobstojí. Můj bývalý šéf mi jednou větou změnil doživotně pohled na svět: ‚Tania, you are as big as YOU THINK you are.‘ Zkrátka, všechno je to v naší hlavě. Takže pokud chceme v tom velkém světě obstát, nemáme jinou možnost,

než se tohle všechno rychle naučit. A přitom nerezignovat na vlastní integritu. Pak to všechno zvládneme.“

ANDĚLSKÁ DOBROTA

Vyznávání těch pravých lidských hodnot se v případě Taťány le Moigne neomezuje jen na povídání a synovu výchovu. „Přijala jsem nabídku Petra Sýkory podpořit projekt Dobrý anděl, když s nadací začínala... V práci jsem o tom příliš nemluvila, ale jednou jsem se zeptala svých Googlerů, jestli někdo náhodou nepřispívá na Dobrého anděla – a tam se najednou zvedlo snad šedesát procent rukou! A dokonce jsem se dozvěděla, že kolegyně Petra Brodilová začala organizovat tzv. Dobré neděle. To vypadá tak, že sestaví prvotřídní menu, uvaří, pozve kamarády a oni na oplátku věnují dobrovolný příspěvek, který se pošle Dobrému andělovi. Za jeden večer se podařilo vybrat už i 8 tisíc korun. To je přece skvělá věc!“ Nadšení z ní doslova sálá. „My jsme stále velmi materiální společnost, ale je tady pár lidí, které považuji za filantropické vzory. Petr Sýkora do projektu šel s nulovou zkušeností z této oblasti, ale měl chuť udělat něco užitečného. Postavil skvělý tým a za relativně krátkou dobu se mu podařilo rozjet projekt, který dnes pravidelně finančně podporuje (v řádech stovek korun) přes 40 tisíc Dobrých andělů, což v praxi znamená, že měsíčně dostane k téměř 2 tisícům rodinám s vážně nemocnými dětmi částku v průměru přes 4 tisíce korun. Veškeré peníze se rozdají do posledního haléře, a putují tak skutečně do rodin, které je potřebují, neboť Petr Sýkora financuje provoz Dobrého anděla ze svých soukromých zdrojů. Tomu říkám filantrop. A tohle je pro mě velká inspirace. Úspěšný český podnikatel, který po dvaceti letech tvrdé práce skončí v byznysu a začne se naplno věnovat pomoci ostatním. Doporučuji podívat se na web Dobrého anděla. Je z něj na první pohled patrné, jak profesionálně vedená nadace to je. Jsme navíc nesmírně rádi, že členem Dozorčí rady Dobrého anděla je předseda představenstva České spořitelny Pavel Kysilka.“

Digitální ženy

JEDNÍM Z VELKÝCH TÉMAT TAŽÁNY LE MOIGNE JE PROJEKT WOMEN AT GOOGLE VĚNOVANÝ DIGITÁLNÍ GRAMOTNOSTI ŽEN. „MYSLÍM, ŽE MŮJ OBOR JE DNES PRO ŽENY MNOHEM PERSPEKTIVNĚJŠÍ, NEŽ KDYŽ JSEM HO PŘED 25 LETY STUDOVALA JÁ. DESIGN, KREATIVITA, NÁVRH WEBŮ, MARKETING, BYZNYS, V PODSTATĚ NA VŠECHNO POTŘEBUJETE DIGITAL... DNES JE PROSTĚ INTERNET ANEB DIGITAL, JAK TOMU ŘÍKÁME, PRO ŽENY NEUVĚŘITELNĚ KRÁSNÉ POVOLÁNÍ, NAVÍC DOBŘE ZAPLACENÉ, DLOUHODOBĚ VELMI PERSPEKTIVNÍ A S VELKOU FLEXIBILITOU PRÁCE Z DOMOVA, TAKŽE IDEÁLNÍ PRO ČESKÉ ŽENY A MAMINKY.“

Černá *a bílá*

Její černobílé snímky vás zneklidní. Je v nich obsaženo cosi na první pohled nepříliš zjevné, a přesto přítomné. Obrazy nabité skrytými významy se před očima proměňují podle fantazie a momentálního rozpoložení pozorovatele a vtahují jej do svébytného světa symbolů a tajemných poselství. Do černobílého světa, který se občas protne s naší barevnou realitou.

Text **Anita Blahušová** Fotografie **archiv**

Vlevo nahoře: Na snímku nazvaném Black sun si fotografka mistrně pohrává se světlem a stínem. Její černobílá zátiší pak vypadají jako z obrazů starých mistrů. Vlevo dole: Až mysticky působí snímek arabských lázní ve španělské Seville.

Tereza Zelenková je absolventkou oboru fotografie na prestižní londýnské Royal College of Art. „Začátky byly všelijaké. Asi nejtěžší bylo samozřejmě utáhnout studium a pobyt v Londýně finančně, ale díky různým pracovním příležitostem, studentským půjčkám a také podpoře rodiny jsem to nějak zvládla,“ vzpomíná fotografka, která původně studovala práva v Brně. V britské metropoli, kde je dnes označována za naději současné fotografie a ceněna pro svůj osobitý rukopis, žije už téměř osm let.

ALCHYMIE TEMNÉ KOMORY

Jako prostředek uměleckého vyjádření si Tereza Zelenková vybrala černobílou analogovou fotografii. Než její snímky spatří světlo světa, prochází s nimi tradiční, dnes už téměř pozapomenutou cestou vyvolávání v temné komoře. „Jde o určitý vizuální jazyk, který mi momentálně asi nejvíc vyhovuje esteticky i konceptuálně k vyjádření toho, čeho chci ve své tvorbě docílit,“ říká. „Je pro mě atraktivní určitý odstup od reality a také možná zkreslené vnímání času. Velmi mi vyhovuje jednoduchost, s níž si můžu sama vyvolat film nebo nazvětšovat fotografie. Kromě uměleckého média je to i vcelku krásné a tak trochu tajemné řemeslo,“ vysvětluje fotografka.

To, že jde správnou cestou, potvrzují i ocenění, která na sebe nenechala dlouho čekat: už v roce 2011 se stala finalistkou soutěže Fresh Faced & Wild Eyed, pořádané londýnskou Photographer's Gallery. O rok později obdržela cenu 1000 Words Magazine Award a byla zařazena do užšího výběru ceny Saatchi New Sensations. Věhlasná galerie Saatchi její díla zařadila také do svých stálých sbírek. Terezina kniha nazvaná „The Absence of Myth“ byla listem Telegraph vybrána jako jedna z nejlepších fotografických publikací zaměřených na černobílou tvorbu v roce 2013.

„Zcela obecně řečeno mě zajímá to, co je krásné a zároveň tajemné,“ odpovídá fotografka na otázku, co je jednotlivým prvkem její tvorby. „Je to asi trocha nostalgie a melancholie a zejména jakási poetika, s níž fotografie kombinuji. Jde o míchání rozmanitých míst, literárních odkazů a jiných témat prostřednictvím volné asociace a metafory,“ dodává. Svě snímky často popisuje, propojuje a hledá mezi nimi paralely. „Fotografie, stejně jako jiné druhy výtvarného umění, není nikdy úplně jednoznačná. Myslím, že mé texty poetickým způsobem navedou diváka na různé literární či vizuální reference ve fotografiích obsažené.“

OBRÁZKY Z NEVĚDOMÍ

Před objektivem jejího fotoaparátu se ocitají věci naprosto obyčejné, ale rovněž takové, které samy mohou vyprávět tisíce příběhů. Mezi ně patří i kožené křeslo, na kterém sedával sám otec psychoanalýzy Sigmund Freud. Právě prvky nevědomí, skrytých významů a zvláštních paralel jsou přítomny i v tvorbě Terezy Zelenkové, shodou okolností také moravské rodačky, která se zabydla v kosmopolitním Londýně. Rezonují tyto neuchopitelné aspekty i v dnešním, téměř výlučně materiálně založeném západním světě? „Já si myslím, že ano, že náš hmotně založený životní styl je také často dost náročný na psychiku a vyžaduje různé způsoby balancování nebo vyrovnávání se s rostoucí absencí duchovního a intelektuálního vyžití,“ uvažuje fotografka a dodává: „Umění je určitě jednou cestou k hledání hlubšího významu naší existence a také formou eskapismu, která nám umožňuje ventilovat náš komplikovaný vztah se všední realitou a s děním okolo nás. Pro mě je možnost sebevyjádření nezbytnou součástí života, která mi pomáhá udržovat určitou rovnováhu mezi každodenním životem a mou představou o jakémsi ideálním a intenzivním stavu bytí, ke kterému aspiruji.“

Portrétované osoby na fotografiích Terezy Zelenkové bývají zachyceny jakoby v jiné realitě. Dole vpravo a vlevo: V době, kdy na nás ze všech stran útočí pestrobarevné obrazy, zachycuje fotografka podstatu krajiny v její černobílé verzi.

Jako konzument umění ráda nacházím nevšední a osobité pohledy na svět, které mi umožňují vybočit z jeho prvoplánového a zjednodušeného vnímání nabízeného naší materiální společností.“

Přestože v nejbližší době výstavu doma nechystá, svým rodištěm se velmi intenzivně zabývá. Připravuje totiž sérii snímků mapujících místa v Čechách a na Slovensku, která jsou spojena s tajemnem a nejrůznějšími mýty. „Tento projekt je během na dlouhou trať a v současné době jsem na začátku. Před několika lety jsem vytvořila menší projekt o jeskyni Býčí skála a od té doby ve mně hlodalo určité nutkání pokračovat v mapování podobných míst na našem území. Musím však upozornit, že výsledkem nebude nějaká etnografická publikace, ale hodně subjektivní pohled na to, co pro mne znamená mé kulturní dědictví,“ uzavírá fotografka.

Tereza Zelenková

VÍCE INFORMACÍ O TEREZE ZELENKOVÉ NAJDETE NA WWW.TEREZAZELENKOVA.COM.

Nabízíme *barevnější*

„Veřejnost si někdy pod vlivem hollywoodských trháků myslí, že portfoliomanažeři fondů denně otáčejí na finančních trzích obrovské částky, aby vydělali na krátkodobých investicích. Práce manažera fondu ale vychází hlavně z důkladné analýzy finančních trhů a investičních příležitostí, které většinou realizuje v průběhu týdnů, měsíců, nebo i čtvrtletí,“ říká místopředseda představenstva Investiční společnosti České spořitelny Štěpán Mikolášek, který řídí v této společnosti celý investiční proces. Před nedávnem k jeho úkolům přibylo i řízení akciových fondů v celé skupině Erste Asset Management, která ISČS vlastní.

investiční řešení

V Investiční společnosti České spořitelny se podílíte na řízení aktiv klientů ve výši téměř 223 miliard korun. Jak jste se k financím dostal a proč jste si vybral Českou spořitelnu?

O finanční trhy a investování se zajímám již od poloviny devadesátých let, kdy jsem začal studovat Vysokou školu ekonomickou. Podřídl jsem tomu i výběr své specializace a studijních předmětů. Z několika nabídek na pracovní pozice v této oblasti, které jsem po absolutoriu dostal, jsem si pak vybral Českou spořitelnu. Blížila se její privatizace a bylo zřejmé, že příležitosti, které se v této bance objeví, budou nesrovnatelné s tím, co mi nabídly zavedené finanční skupiny. To se také potvrdilo. Do České spořitelny jsem nastoupil začátkem roku 2000 a za necelý rok jsem řídil první podílový fond. To by bylo v zavedených finančních skupinách těžko myslitelné. Své volby proto nelituji a zůstávám věrný skupině České spořitelny.

O jaký fond šlo?

Byl to jeden z dluhopisových fondů, které byly tehdy v České republice velmi oblíbené. Měli jsme za sebou první ekonomickou krizi, po níž na sklonku devadesátých let úrokové sazby skokově vzrostly. Poté postupně klesaly a v dalších letech se dostaly na podobnou úroveň jako na Západě. Investice do dluhopisů proto u nás byly v první dekádě tohoto tisíciletí velmi populární. I díky enormním výnosům, jichž bylo tehdy možné dosáhnout na dluhopisových trzích. Dluhopisové fondy proto lákaly drobné i další investory.

Úkolů přibývalo a po několika letech jsem odpovídal za veškeré dluhopisové fondy spravované Investiční společností České spořitelny, největší na českém trhu. Později se můj záběr rozšířil i o akciové a smíšené fondy a finální investiční řešení, která jsme začali nabízet.

Co práce portfoliomanážera fondu obnáší?

Veřejnost si někdy pod vlivem hollywoodských trháků myslí, že portfoliomanážeri fondů denně točí

na finančních trzích obrovské částky a spekulují na krátkodobé zisky. Práce manažera fondu ale vychází hlavně z důkladné analýzy finančních trhů a investičních příležitostí, které většinou realizuje během týdnů, měsíců, nebo i čtvrtletí. Je tedy „pomalejší“ než ve známých filmech. Konkurence je velmi silná a najít vhodné investiční příležitosti často znamená desítky, někdy i stovky hodin práce. Musíte se umět vymezit proti tomu, co v dané chvíli čeká průměr investorů na trzích. Často je třeba některé předpoklady změnit a přehodnotit, co se zdálo ještě nedávno jasné. Vyžaduje to tedy určitou pružnost, racionalitu a onu analytickou práci.

V Investiční společnosti České spořitelny působíte dva roky jako šéf portfoliomanážerů. Jakým způsobem je řídíte?

Cílem každého správce je vytvořit robustní investiční proces se správnou rovnováhou mezi kreativními investičními nápady portfoliomanážerů a potřebnou mírou disciplíny. Nesmějí působit jako jednotlivé „hvězdy“, ale tým, který dokáže tyto nápady prodiskutovat a promítnout do portfolií, která spravují. Zároveň je třeba přesně definovat, kam až mohou manažeři v této volnosti zajít a jak jejich nápady správně implementovat do portfolií. Každé portfolio přitom vychází ze základní strategické alokace, která vymezí mantinely, jimiž se musí správce při úpravách portfolia řídit.

Z čeho při stanovení konkrétní strategie fondů vycházíte?

Hodně se zaměřujeme na detailní fundamentální analýzu. Používáme i některé nástroje technické analýzy, ty nám však pomáhají spíše vhodně načasovat vstup do investice, nebo naopak dobu, kdy chceme danou pozici opustit. Před každou investicí či investičním nápadem probíhá podrobná a fundovaná debata o možném výnosu a rizicích. Tuto debatu se snažím maximálně podporovat. Když je totiž kvalitní, většinou z ní vyjdou nejlepší investiční nápady.

Používáte při práci nějaké speciální modely?

Využíváme modely upravené podle specifik jednotlivých firem nebo sektorů, do nichž investujeme. Je to ale jen analytický nástroj. Nesnažíme se vytvářet na základě zpětného testování dat modely, které umožní předvídat budoucnost, jak to dělá řada jiných investičních firem. Ty většinou vycházejí z relativně sofistikovaných statisticko-ekonometrických modelů založených na minulosti a korelační závislosti proměnných, které dříve nějak fungovaly. Ale nevysvětlují, proč mají souviset. Těmto modelům jsem nikdy příliš nevěřil.

Jak probíhá spolupráce s holdingem Erste Asset Management, který vlastní Investiční společnost České spořitelny?

Tento holding sídlí ve Vídni zastřešuje i investiční společnosti z dalších zemí, kde skupina Erste působí. Zaměstnává celkem devadesát investičních specialistů, kteří spravují nebo pomáhají spravovat portfolia ve střední a východní Evropě. Odpovídají za řízení aktiv v zemích, kde žijí. Na globálních trzích navíc využíváme know-how celé skupiny. Tak třeba tým, který kryje firemní dluhopisy z celého světa, tvoří specialisté z Vídně, Prahy, Bukurešti a dalších zemí. Rozdělili jsme si tedy svět firemních dluhopisů na menší a v něm jsou lidé zodpovědní za to, aby přinášeli investiční nápady.

Ovlivňuje vaši činnost fakt, že má řada zemí, v nichž Erste působí, vlastní měnu?

To je velmi důležitá věc. Po mém zavedení na přelomu let 1999/2000 stálo euro 38 korun. Před dvěma lety, než ČNB zahájila intervence s cílem držet kurz české měny u 27 korun za euro, jsme se pohybovali kolem úrovně 24 korun. Česká měna tudíž od přelomu tisíciletí posílila o téměř čtyřicet procent. Jakákoli investice do cizí měny tak vlastně vykázala ztrátu právě o čtyřicet procent. To je jeden z důvodů, proč u naprosté většiny našich produktů pečlivě řídíme měnové riziko nebo nabízíme produkty, které měnové riziko plně zajišťují.

„Cílem každého správce je vytvořit robustní investiční proces se správnou rovnováhou mezi kreativními investičními nápady portfoliomanážerů a potřebnou mírou disciplíny. Musejí působit jako tým, který dokáže tyto nápady prodiskutovat a promítnout do portfolií, která spravují.“

„Velkou roli hrají v současnosti extrémně nízké úrokové sazby, které přispěly k určitému odklonu od čistě úrokových dluhopisových řešení a fondů směrem, řekněme, k barevnějším investičním řešením, tedy k využití ostatních tříd aktiv.“

Už tři měsíce řídíte portfoliomanážery akciových fondů v celé Erste Asset Management. Liší se nějak tato práce od řízení manažerů v Investiční společnosti České spořitelny?

Považuji to hlavně za ocenění pražského týmu, který jsme zde vybudovali. Že jsme se dokázali během deseti až patnácti let prosadit s expertizou akcií. Nyní mám tedy na starosti dalších třináct kolegů, kteří sedí ve Vídni a odpovídají za řízení akciových portfolií pro rakouské klienty, a pět portfoliomanážerů sídlících na Slovensku, v Maďarsku, Chorvatsku, Rumunsku nebo v Turecku. Věřím, že kombinace expertizy a know-how, již tento tým disponuje, nám umožní nabízet klientům při správě akciových investic velmi zajímavé produkty a výstupy. Jde tedy opět o standardní rozdělení jednotlivých segmentů akciových trhů mezi experty, kteří sedí v tomto regionu, a správné nastavení procesu, jak jejich myšlenky sdílet a co nejlépe zahrnout do portfolií.

Tito portfoliomanážeré mohou využít znalosti o lokálních trzích ve střední a východní Evropě, což je velká výhoda oproti manažerům, kteří sedí v Londýně či v New Yorku a tyto možnosti nemají.

Kam nyní vlastně podle vás směřuje kolektivní investování?

Odpověď rozdělím na dvě části. V současnosti se živě diskutuje o aktivní a pasivní správě fondů. Zhruba před deseti lety přišel boom pasivně řízených indexových fondů, které značně levně zprostředkují vaši investici na daný trh a jsou velmi efektivní. Existují ale i aktivní správci aktiv, k nimž patříme i my. Ve Švédsku je nyní středem pozornosti žaloba

na asset management čtyř velkých bank, které prodávaly klientům aktivně řízené fondy. Jejich správce se ale bál možných chyb. Jeho investice proto prakticky kopírovaly srovnávací index (benchmark), jímž se tyto fondy řídí. Vybíral ovšem poplatky, jako by šlo o fondy aktivně řízené.

Velkou roli hrají také extrémně nízké úrokové sazby, které přispěly k určitému odklonu od čistě úrokových dluhopisových řešení a fondů směrem, řekněme, k barevnějším investičním řešením, tedy k využití ostatních tříd aktiv. Tento fenomén se projevuje u nás, v Rakousku, v Německu i v dalších vyspělých zemích. Roste zájem o smíšené fondy, jež se liší objemem akcií, které spravují. Doufám tedy, že se tato „barevnější“ investiční řešení stanou základem investičního portfolia každého rozumného investora, který má dostatečně dlouhý investiční horizont. Že tedy budou investovat část aktiv i na akciových trzích, až se dostanou úrokové sazby a s nimi i výnosy dluhopisových fondů na obvyklou úroveň.

Na závěr se chci zeptat, jak investujete své peníze vy?

Předpokládám, že mne ještě čeká „pár“ let produktivní činnosti. Mám proto zřejmě rizikovější portfolio, než je průměr české populace. Investuji samozřejmě do akcií. Pokud potřebuji rozumně rozložit riziko, využívám k tomu podílové fondy. Část peněz ale investuji přímo do vybraných akciových titulů. Další finanční prostředky mám v podílových fondech zaměřených na firemní dluhopisy. Myslím ale i na zadní vrátka, takže držím část peněz za nízký úrok na účtech pro případ nenadálé události.

Štěpán Mikolášek (38)

JE MÍSTOPŘEDSEDA PŘEDSTAVENSTVA INVESTIČNÍ SPOLEČNOSTI ČESKÉ SPOŘITELNY. JAKO JEJÍ HLAVNÍ INVESTIČNÍ MANAŽER ODPOVÍDÁ ZA INVESTIČNÍ PROCES ISČS, ALOKACI AKTIV, VÝVOJ PRODUKTŮ A VZTAHY S ČESKOU SPOŘITELNOU. DO TÉTO BANKY NASTOUPIL PO UKONČENÍ STUDIÍ NA FAKULTĚ FINANČNÍ A ÚČETNICTVÍ VYSOKÉ ŠKOLY EKONOMICKÉ V BŘEZNU 2000. ZAČÍNAL JAKO PORTFOLIOMANAŽER DLUHOPISOVÝCH FONDŮ. POSTUPNĚ PAK PROŠEL ŘADOU VEDOUČÍCH FUNKCÍ A STAL SE ŘEDITELM DIVIZE SPRÁVY FONDŮ ISČS. NOVĚ TAKÉ NĚKOLIK MĚSÍCŮ ŘÍDÍ V ERSTE ASSET MANAGEMENT, KTERÁ JE STOPROCENTNÍM VLASTNÍKEM INVESTIČNÍ SPOLEČNOSTI ČESKÉ SPOŘITELNY, MANAŽERY AKCIOVÝCH FONDŮ. ZÍSKAL MAKLEŘSKOU LICENCI VYDÁVANOU ČNB, OD ROKU 2003 JE DRŽITELEM PRESTIŽNÍHO TITULU CERTIFIKOVANÝ FINANČNÍ ANALYTIK CFA. HOVOŘÍ ANGLICKY, PASIVNĚ NĚMECKY.

Cestovní *horečka*

Tak by se dal volně přeložit název prestižního časopisu **Diany Mužíkové**, který vydává pro cestovatele toužící po dovolené snů. Kromě reportáží z výjimečných koutů zeměkoule v něm na svých cestách zpovídá i takové osobnosti, jakými jsou Jack Nicholson, Meryl Streepová nebo charismatický George Clooney.

Co vás vedlo k založení časopisu Travel Fever? V čem je jiný než jiné cestovatelské magazíny? A v čem spočívají výhody a nevýhody vedení časopisu „na volné noze“?

V médiích jsem pracovala roky a nápad se založením vlastního magazínu jsem v hlavě nosila řadu let, jen jsem čekala na správnou chvíli. A v čem se liší? Tak především je čtyřjazyčný (čeština, angličtina, němčina a ruština) a má velký formát, dvě stě stran na křídovém papíře. Máme svoji distribuční síť a společnost, která výtisky rozváží. Nabízíme korporátní předplatné, kde jsme také mimo jiné navázali spolupráci s Erste Premier, na jejichž pobočkách je náš magazín k dostání. Po pěti letech, co je Travel Fever na trhu, musím říct, že se mu daří. Velká vydavatelství mají výhodu, že za nimi stojí větší kapitál, ale na druhou stranu nemohou nabídnout v poslední době stále více vyžadovaný individuální přístup. Většina našich klientů je s námi už léta a vědí, že za své peníze dostanou kvalitně odvedenou práci na té nejvyšší úrovni.

Jak se změnil charakter cestovatelských magazínů za posledních deset let?

Ovlivňují sociální sítě a blogy podnikání v tomto oboru? Jak vy reagujete na nové trendy?

Já úplně trendy nesleduji, jelikož magazín Travel Fever je nejen o cestování, ale i zážitcích s ním spojených, proto u nás najdete zajímavé reportáže z domácích i zahraničních hotelů a restaurací, představení světových značek, rozhovory a spoustu tipů z řady oblastí. Takže není vyloženě jen cestovatelský, ale je hlavně o pozitivních. Nicméně když se dívám na vývoj ostatních magazínů převážně cestovatelských, tak spokojeně vnímám, že i v nich narůstá počet reportáží a tipů, což dříve tolik nebylo. Sociální sítě jsou v dnešní době nezbytné a také jsme v nich samozřejmě zapojeni, ale v některých situacích jsou podle mě přeceňovány.

Na svých cestách za reportážemi mapujete nejlepší wellness hotely v Evropě. Čím nejvíce bodují ty nejlepší? A jak byste srovnala úroveň českého hoteliérství a restaurátérství ve

srovnání řeckého například se sousedním Rakouskem?

Ano, to je moje velká vášeň a radost. Jsem nadšený cestovatel a milovník hotelů. Můj manžel říká, že jsem v minulém životě musela být kufr, protože stále vyrazím někam na cesty. Nicméně se přiznám, že jsem „evropský typ“. Lákají mě cizí kouty za hranicí našeho kontinentu a mnoho jsem jich projela, ale stále objevuji Evropu. A co jsem zjistila na svých cestách? U špičkových wellness hotelů nejde jen o perfektní rozlohu spa, počet bazénů a vířivek, ale především o služby.

Rakousko je velký kus před námi, ale ten rozdíl už není tak markantní. Je to moje oblíbená destinace, takže mu ráda „nadržuju“. V tuzemsku máme ještě rezervy, ale hodně věcí se už zlepšilo. Klade se větší důraz na služby a na personál, což byl dříve kámen úrazu, a postupem času se přibližujeme evropskému standardu. Skvělé služby vám nabídnou mimo jiné v řetězci hotelů Léčebné lázně Mariánské Lázně, v Savoy Westend Hotelu v Karlových Varech nebo v Grandhotelu Ambassador Národní dům rovněž ve Varech. V Praze doporučuji hotel Emblem a jejich špičkové M SPA.

Procestovala jste kus světa. Mohla byste poradit našim čtenářkám – investorkám, podle čeho vybírat svou dovolenou? A když jsme u těch investic, jaké byly či jsou vaše nejlepší životní investice?

Já si vždy určím destinaci a podle toho vybírám ostatní. Jak už bylo řečeno v předešlých otázkách, tak pro mě je důležitý hotel. Mám ráda, když se o mě v hotelu perfektně starají a mohu se spolehnout na jejich služby. Až se budete chystat do Paříže, určitě vyzkoušejte Peninsula Paris nebo Palais Royal, na Sardinii mohu doporučit Parco Torre Chia.

A k těm investicím, finanční prostředky ukládám především do cestování a vzdělání. V cestování jsem spojila svoji lásku i profesi, a jelikož by se člověk měl stále vzdělávat, tak i tato oblast je pro mě důležitá. Ale jednu investici jsem přece jen před nedávnem udělala: jelikož miluji Šumavu a její lesy, pořídili jsme si s manželem malý apartmán, kde se nám skvěle pracuje i relaxuje.

„Jsem nadšený cestovatel a milovník hotelů. Můj manžel říká, že jsem v minulém životě musela být kufr, protože stále vyrazím někam na cesty. Lákají mě cizí kouty za hranicí našeho kontinentu a mnoho jsem jich projela, ale stále objevuji Evropu.“

Informační *detox*

Informace. Valí se na nás ze všech stran a z nejrůznějších zařízení: televize, rádio, mobil, počítač, iPhone, iPod a ti největší informační masochisti si k tomu ještě kupují papírové noviny a časopisy. Také tempo se zrychluje. Zatímco v pohádce se Šípková Růženka po stoletém spánku bez problémů orientuje v novém, přesto totožném světě, dnes by nás vyřadilo z běžného provozu přeskočení i pouhých několika málo let.

Na vznik současné informační exploze měly zřejmě zásadní vliv tři mezníky v lidské historii: zrod písma několik tisíc let před naším letopočtem, vynález knihtisku v patnáctém století a novodobý vývoj informačních technologií od telegrafu přes televizi až po internet. Informační zahlcení je ohromující a množství dat létajících éterem se bude jistě i nadále zvyšovat. Problémem je, že tento nárůst nedoprovází příslušný rozvoj schopností, které by člověku umožnily s informacemi správně pracovat a zužitkovat je ve svém rozhodovacím procesu. Na to už mu ostatně poté, co věnoval nezměrné úsilí k jejich získání, nezbývá síla ani čas. Navíc je v tomto hustém informačním smogu velmi náročné oddělit relevantní údaje od těch nepotřebných.

Pocit informačního přesytení se projevuje na našem psychickém i fyzickém stavu. Nejenže snižuje pracovní výkonnost, ale projevuje se příznaky od zvýšeného napětí přes pocit bezmoci a neschopnosti až po neklid, frustraci a nervozitu. V některých případech může situace vyvrcholit dokonce naprostou apatií či depresí. Některé projevy, jako například potíže se zapamatováním či nedostatečnou schopnost koncentrace, bereme dnes již jako samozřejmou daň zrychlené době. Náš informacemi nabitý čas je rozsekán do malých úseků, které neumožňují víc než klouzat po povrchu věcí.

Jak se přetížení informacemi vyhnout a je to vůbec v současnosti možné? Určitý objem údajů je nutné zpracovávat, aby si člověk udržel přehled nejen ve

Je tak těžké uvěřit, že svět se bude točit dál, i když nebudeme týden neustále na příjmu?

Ač na to mnohdy zapomínáme, zklidnit a vyčistit mysl je stejně důležité, jako procvičit tělo.

svém oboru, nicméně v zájmu vlastního zdraví by měl každý zkusit k sobě pouštět jen informace důležité a nezbytné. Selský rozum říká, že na přepřádaný žaludek pomůže omezení bohatosti stravy a občasný půst. A přesně tak bychom měli přistupovat i k informacím a jejich zdrojům.

NASTAVTE SI SVŮJ VLASTNÍ INFORMAČNÍ FILTR

V práci trávíme obrovské množství času a sociální sítě, které i v pracovní době neustále kontrolujeme, nám dodávají falešný pocit, že zároveň žijeme aktivním společenským životem. Prvním krokem k vymanění se ze stresu soustavného informačního toku by mohlo být vymezení hranice mezi časem pracovním a soukromým. Tyto linie se neustále stírají a technologie mají na této skutečnosti obrovský podíl. Zvedáte telefon šéfovi nebo klientům i na dovolené? Odpovídáte na pracovní e-maily doma v pozdních večerních hodinách? Zamyslete se nad tím, zda respektujete svůj čas i čas ostatních lidí, a zkuste pracovat pouze po určitou, k tomuto účelu vymezenou dobu.

Druhým krokem je přistoupení k jistému způsobu duševní hygieny. Určitě to znáte: jste k smrti unaveni, ale večer nemůžete usnout, protože vám hlavou běží tisíce věcí, které jste měli a musíte udělat. Ač na to mnohdy zapomínáme, zklidnit a vyčistit mysl je stejně důležité, jako procvičit tělo. Nechat své myšlenky jen tak plynout není jednoduché; toto zdánlivě nicnedělání vyžaduje jisté úsilí, které se však následně bohatě vyplatí. Ve vnitřním tichu a pozornosti přichází prostor pro hlubší otázky a zajímavá, podstatná poznání.

Pokud dokážete oddělit volný čas od pracovního a alespoň občas si vyčistit hlavu, zkuste také optimalizovat práci s konkrétními zdroji informací. Dříve tolik skloňované slovo multitasking, tedy

schopnost provádět několik věcí naráz, se ukazuje být jen mýtem. Lidský mozek není schopen zpracovávat více úkolů v jednom okamžiku a namísto toho mezi nimi rychle přepíná. Naše reakce se zpomalují, pozornost je soustavně odváděna a na celkovém výkonu je to znát. Pokud nás něco vyruší ze soustředění, trvá desítky minut, než se zase dostaneme do stavu plné koncentrace. Zvedáte telefony i uprostřed rozdělané práce? Jste nepřetržitě přítomni na sociálních sítích? Na tyto a podobné otázky si zkuste odpovědět. Výsledkem změny navykých stereotypů bude méně stresu, lepší výsledky v práci a celkově bohatší prožívání nejrůznějších situací. Přílišné množství věcí, informací či podnětů neznamená automaticky výhodu, naopak: právě zjednodušením se život může stát intenzivnějším.

NEJVĚTŠÍ ŽROUT ČASU – E-MAIL

Slovo e-mail se podle všeho poprvé objevilo v tisku v roce 1982, kdy ho bez větší odezvy otiskl časopis Computerworld; dnes už ho známe a denně používáme všichni. Ač se elektronická pošta zdá být značně efektivním způsobem komunikace, její zálužnost spočívá v tom, jak velkou moc nad celým procesem dává odesilateli a malou příjemci. Věta „Poslal jsem to přece e-mailem!“ zní skoro jako zaklínadlo. V nadměrném množství zpráv je navíc těžké najít ty opravdu důležité. Kolik jste toho jen dnes museli přechřít a vymazat, abyste se dostali k několika málo podstatným zprávám? Jak z tohoto kolotoče ven? Je užitečné si nejprve uvědomit, jakým způsobem s e-mailem pracujete, jak často jej kontrolujete a jak zprávy zpracováváte. Na základě výsledných údajů je následně nejlepší podobně upravit společná pravidla v celém oddělení či firmě. Obecně se dají principy práce s elektronickou

poštou shrnout zhruba takto:

- Stanovte si čas, kdy budete příchozí informace kontrolovat a zpracovávat, nekontrolujte elektronickou poštu průběžně.
- Dobrým pomocníkem pro dodržení prvního bodu je nastavit si ve schránce manuální stahování e-mailů. Poštu tak přijmete vždy jen v čase, kdy se jí opravdu hodláte věnovat, a nebude vás stresovat soustavné sledování schránky.
- Příchozí zprávy si rozdělte do kategorií a pak zhodnoťte, které z nich jsou zbytečné a daly by se efektivněji řešit jiným způsobem (například fotky spíš než přes e-mail sdílejte přes specializované weby, rychle odpovědět se namísto e-mailem dá lépe telefonem atd.). Těchto zbytečných položek se pak v elektronické poště zbavte.
- Sami pište co nejkratší, koncentrované zprávy.
- Vyhněte se pokud možno posílání příloh.
- Soustřeďte se na správný text v titulku – příjemce se tak bude lépe orientovat v relevanci zprávy a dokáže ji rychleji zařadit.
- Na rozdělanou práci se plně soustřeďte, neberte telefony ani neodpovídejte na e-maily.
- Omezte používání funkce Odpovědět všem, ani nedávejte do kopie e-mailu přílišné množství lidí.
- Občas se vraťte do technologického pravěku a vyřešte některé věci osobně (divili byste se, kolik lidí si posílá e-maily, ačkoli sedí ve stejné kanceláři).

Budte offline

I v Čechách najdeme hotely bez nebo s velmi omezeným mobilním signálem:

www.hotelostrov.com

www.kyjevskaterasa.cz

www.vetrna-plan.cz/ubytovani-v-roubence

Alespoň o dovolené vypněte

NA DOVOLENOU S SEBOU VĚTŠINA Z NÁS NEVÁHÁ VLÁČET NOTEBOOK A KONTROLOVAT PRACOVNÍ POŠTU. FOTKY OD MOŘE IHNEDE VKLÁDÁME NA FACEBOOK. JE TAK TĚŽKÉ UVĚŘIT, ŽE SVĚT SE BUDE TOČIT DÁL, I KDYŽ NEBUDEME TÝDEN NEUSTÁLE NA PŘÍJMU? NAŠTĚSÍ SE UŽ ZAČÍNÁJÍ PROSAZOVAT ROVNĚŽ OPAČNÉ TRENDY: DOVOLENÁ NA MÍSTECH, KDE NENÍ PŘIPOJENÍ, SE STÁVÁ STÁLE POPULÁRNĚJŠÍ A HOTELŮ BEZ SIGNÁLU V POSLEDNÍ DOBĚ PŘIBÝVÁ PO CELÉM SVĚTĚ. CO TEDY ZKUSIT SI S SEBOU LETOS V LÉTĚ PROJEDNOU NEVZÍT POČÍTAČ A VYPNOUT TELEFON? JE DOCELA DOBRĚ MOŽNÉ, ŽE ČASEM VZNIKNOU MÍSTA, KDE NEBUDE K DISPOZICI SIGNÁL ŽÁDNÉHO DRUHU A LIDÉ SE TAM BUDOU DOBROVOLNĚ JEZDIT OČISTIT OD NÁNOSŮ NECHTĚNÝCH INFORMACÍ ČI PODSTUPOVAT INFORMAČNÍ ODVYKACÍ KÚRU. PŮJDE ZŘEJMĚ O MÍSTA LUXUSNÍ, KDE SE ZA TICHU A KLID BUDE DRAZE PLATIT. VYBRANÝM ŠTASTLIVCŮM PAK MOŽNÁ POBYT MIMO SIGNÁL V BUDOUČNU UHRADÍ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA. UTOPIE? PROČ? VŽDYŤ BÝT OFFLINE JE UŽ DNES PRO MNOHÉ Z NÁS NEDOSTUPNÝ LUXUS.

Světové zásoby *podzemní vody ubývají*

Bez vody by na naší planetě neexistoval život. Přesněji řečeno bez vody sladké, která netvoří ani tři procenta celkového objemu vody na zeměkouli. Asi třetinu z tohoto množství, která pokrývá potřeby domácností, zemědělců a průmyslu, představuje voda podzemní, tedy ukrývající se v podzemních zásobnících. Takové zásobníky se vytvářely desítky tisíc let a vlivem lidské aktivity se z nich voda stále rychleji vyčerpává.

Dostupnost pitné vody je podmínkou nutnou pro udržení tempa růstu a sociálního smíru v nejlidnatější zemi světa. Obrovské investiční kroky na popud čínských úřadů budou v několika desetiletích čím dál intenzivnější.

V červnu 2015 zveřejnila NASA výsledky výzkumu zaměřeného na 37 celosvětově nejvýznamnějších zásobníků podzemních vod za období 2003–2013, podloženého průběžným satelitním snímkováním. Poprvé tak máme k dispozici sérii podložených dat za dlouhé období a výsledky jsou varující. Z 37 zásobníků jich třináct ztrácí nepoměrně více vody, než do nich nateče například z tajícího sněhu nebo z nadzemních toků. Největší pokles vody zaznamenal zásobník na Arabském poloostrově, na kterém závisí zásobování vodou pro šedesát milionů obyvatel.

URBANIZACE V ČÍNĚ

Každý druhý Číňan žije ve městě. Od roku 1990 tak stoupl počet obyvatel čínských měst z 308 na 758 milionů a do roku 2050 jich přibude dalších 300 milionů. Migrace s sebou přináší i změnu stravovacích návyků, zejména ve formě nárůstu spotřeby masa. Dle zprávy Institute of Agriculture and Trade Policy (IATP) se roční spotřeba masa u průměrného Číňana zvedne do roku 2030 z 50 na 75 kg. Když vezmeme v potaz, že pro produkci každého kilogramu hovězího je zapotřebí patnácti tisíc litrů vody a počet čínského obyvatelstva se pohybuje kolem 1,3 miliardy, nutnost navýšit kapacitu zásobování vodou bude obrovská.

Přitom podle čínského ministra pro vodní zdroje je voda ve dvou třetinách z celkového počtu 660 čínských měst už nyní nedostatkovým zbožím. Očekávané změny klimatických podmínek tento problém ještě posílí. Dramatické znečišťování podzemních vod taktéž přispívá k už tak dost vážné situaci. Ministr pro vodní zdroje odhaduje, že čtyřicet procent vodních toků v Číně je vážně znečištěno. Toto znečištění se již negativně projevuje na zdravotním stavu čínského obyvatelstva. Voda pro zavlažování rýžových polí obsahuje kadmium, které se dostává do rýže určené ke spotřebě. A jsou tu i další znepokojující čísla: dle zveřejněných informací Ministerstva pro půdní a přírodní zdroje v China Geological Survey je na jihu a jihovýchodě Číny znečištěno devadesát procent podzemních vod, z toho šedesát procent silně.

VODA JAKO PODMÍNKA SOCIÁLNÍHO SMÍRU

Bez vody se život ani žádná lidská aktivita neobejdou a platí to i pro růst a prosperitu čínské ekonomiky.

Celkové předpokládané výdaje na infrastrukturu 2005–2030: 41 bilionů \$

Voda	Energie	Silnice a železnice	Letiště/námořní přístavy
22,6 bilionů \$	9,0 bilionů \$	7,8 bilionů \$	1,6 bilionů \$

A také pro sociální klid, který je základním stavebním kamenem pro další vývoj a blahobyt Číny. Doby Mao Ce-tunga jsou už dávno minulostí, vedoucí představitelé se pravidelně obměňují a podmínkou jejich úspěchu je udržení přiměřeného tempa růstu. Dostupnost pitné vody je tedy podmínkou nutnou pro udržení tempa růstu a sociálního smíru v nejlidnatější zemi světa. Obrovské investiční kroky na popud čínských úřadů budou v několika desetiletích čím dál intenzivnější.

PLÁNY NA MASIVNÍ INVESTICE DO ČÍNSKÉ VODNÍ INFRASTRUKTURY

Budují se čističky a prodej souvisejícího spotřebního zboží jako například membrán a filtrů se během posledních let znásobil. Momentálně se náklady vynaložené na výstavbu rezervoárů a zařízení na úpravu vody v zemi ročně pohybují okolo sta miliard dolarů. V nadcházejících dvaceti letech by měly výdaje na vodní infrastrukturu stoupat o deset až patnáct procent každý rok.

Názorným příkladem je projekt, který má za cíl dostat vodu z jihu bohatého na vodu do suchých

severních oblastí. Aby mohlo být čínské obyvatelstvo zásobeno dostatečným množstvím potravin, produkuje čínské zemědělství už nyní dvě sklizně – v zimě pšenici a v létě kukuřici. K tomu je sever země nucen k nadměrnému užívání tamních podzemních vod. Dalším významným faktorem je skutečnost, že tato oblast je hustě osídlená a koncentrují se tam odvětví, která vyžadují velké množství vody.

Čínská vláda se tomuto problému snaží čelit projektem na roční přívod 45 miliard kubických metrů vody z jihu na sever země. Tento projekt už má konkrétní obrysy. Do roku 2050 bude země vybavena masivní infrastrukturou, která se bude skládat z důmyslných automaticky spravovaných systémů čerpadel a potrubí. Vedle toho se investuje do zařízení na odstranění mořské soli z vody. Obdobným směrem se vydávají i již uskutečněné investice, díky nimž se má snížit spotřeba vody ve městech Tchien-ťin a Peking do roku 2023 o 35 procent.

SITUACE V ROZVINUTÝCH ZEMÍCH

Mohlo by se zdát, že nedostatek vody hrozí pouze rozvíjejícím se zemím. Nicméně i ve Francii ztráty

Nedostatek vody nehrozí pouze rozvíjejícím se zemím. Ve Francii ztráty vody v důsledku závad vodovodní sítě dosahují 23 procent. To odpovídá miliardě kubických metrů neboli 4,15 miliardy eur na ušlých tržbách.

vody v důsledku závad vodovodní sítě dosahují 23 procent. To odpovídá miliardě kubických metrů neboli 4,15 miliardy eur na ušlých tržbách. Navíc je toto číslo pravděpodobně podhodnocené, protože mnohé místní úřady ztráty nevykazují.

Polovina vodovodního potrubí ve Francii je starší čtyřicet let a každý rok se opraví okolo 0,6 procenta délky potrubí, takže by tímto tempem trvalo 160 let infrastrukturu zcela obnovit. Odhaduje se, že roční výdaje ve výši 800 milionů eur by bylo nutné zdvojnásobit, ale místní samosprávy problém přehlížejí, považují jeho řešení za příliš nákladné a zároveň přinášející málo voličských hlasů.

Proto se francouzské úřady na celostátní úrovni rozhodly vstoupit do řešení situace a v roce 2011 byl přijat zákon, který nutí místní orgány přistupovat k problémům se zásobováním vodou s předstihem – také proto, že Francie se postupně stává zemí s nedostatkem vody, zejména v jižních oblastech.

CELOSVĚTOVÝ PROBLÉM

Nutnost rozšiřovat kapacitu systému dodávky vody a oprav vodní infrastruktury není specifikem Francie a Číny, ale týká se mnoha rozvinutých i rozvíjejících se zemí. Pro ilustraci: odhady v USA hovoří o nutnosti každoročně proinvestovat 23 miliard dolarů.

Každoročně by v celosvětovém měřítku na vodní infrastrukturu měla být proinvestována částka 500 miliard amerických dolarů s tempem meziročního růstu na úrovni sedmi procent. Hlavním motorem těchto investic je urbanizace rozvíjejících se zemí, růst jejich populace, stejně jako bohatnutí středních tříd, dále nedostatečné investice do infrastruktury v minulých letech, stále náročnější požadavky na čistotu pitné vody a další regulace při výrobě a distribuci pitné vody.

V neposlední řadě jsou tu klimatické změny, které hrozí suchem celým velkým geografickým oblastem a nutí místní úřady přijímat opatření na zajištění zásobování vodou v následujících letech.

MOŽNOSTI PRO ZÁPADNÍ SPOLEČNOSTI

V globálním světě však z těchto možností mohou profitovat společnosti v rozvinutých i rozvíjejících se zemích. Mnohé podniky tak již činí – například Sulzer (Švýcarsko) v oblasti čerpadel, Xylem (Švédsko) v oblasti zavlažování, Watts Water Technologies (USA; čerpadla, systémy potrubí a ventily), Pentair (USA) v oblasti zavlažování, PerkinElmer (USA) v oblasti měření znečištění a Roper Industries (USA) v oblasti měřičů.

Podobně se v Číně mnoho společností zaměřuje na technologie související s dodávkami vody – například dvě silně expandující hongkongské společnosti Everbright International (velké infrastrukturní projekty) a Beijing Enterprises Water (úprava vody).

INVESTOVÁNÍ DO VODY JE INVESTICÍ DO BUDOUCNOSTI

Problém s přístupem k jednomu z nejdůležitějších přírodních zdrojů neřeší pouze Čína, ale všechny ostatní ekonomiky rozvíjejících se zemí a čím dál častěji také vyspělé ekonomiky. Kdo dnes investuje do tematických fondů, které se zaměřují na vodní sektor, má dobré vyhlídky na dalších nejméně třicet let, protože význam tohoto odvětví bude zásadní pro další vývoj jak průmyslových, tak rozvíjejících se zemí.

A právě do takových společností investuje fond BNP Paribas LI Equity World Aqua, který byl v roce 2014 zaregistrován pro veřejnou nabídku v České republice.

Fond spravuje společnost Impax Asset Management, specialista na environmentální správu

aktiv, který obhospodařuje okolo 3,8 miliardy eur v portfoliích zaměřených jak na akcie společností obchodovaných na burzách po celém světě, tak na tzv. private equity strategie.

Fond investuje do akcií přibližně padesáti společností po celém světě, přičemž podíl akcií z rozvíjejících se trhů je omezen maximálně na polovinu portfolia. Aktuálně fond asi z padesáti procent obsahuje společnosti, které se zabývají infrastrukturou v oblasti vodního hospodářství, dále čtvrtinu reprezentují tzv. utility, tedy společnosti distribuující vodu, a poslední čtvrtina připadá na společnosti zabývající se péčí o pitnou vodu.

Základní měnou fondu je euro, ale akcie obchodované mimo Evropu nejsou měnově zajištěny, takže fond poskytuje vedle regionální diverzifikace i diverzifikaci měnovou.

Majetek fondu převyšuje 300 milionů eur. Tento fond, stejně jako další fondy pod správou Impax Asset Management, získal ocenění Novethic Label 2014 a LuxFLAG Environment od agentury Luxembourg Fund Labelling.

Mimo fond BNP Paribas LI Equity World Aqua se v ČR nabízejí další dva fondy ve správě společnosti Impax Asset Management, zaměřené na environmentální akciové strategie.

Fond Parvest Global Environment investuje do akcií společností, které generují minimálně dvacet procent tržeb v oborech environmentálních technologií, tedy vedle vodního hospodářství také z oblasti péče o ovzduší, odpadového hospodářství nebo například energetických úspor.

Fond Parvest Environmental Opportunities potom investuje do akcií firem, které z takových aktivit generují minimálně padesát procent tržeb, a jde tedy o specialisty na rozdílné oblasti environmentálního průmyslu.

Kdo říká, že se na vysedávání po kavárnách nedá vydělat?

I díky akciím Starbucks vynesla
pravidelná investice do fondu
Top Stocks 15,78 % ročně.*

Správný fond nepoznáte podle slibů, ale podle skutečných výnosů. To svým investorům dokázal podílový fond Top Stocks, který jim za dobu své existence přinesl mimořádně vysoké zhodnocení. Neváhejte se o výhodách investování poradit v jakékoliv pobočce BLUE.

Nový standard
osobního bankovníctví

blue

Minulá výkonnost nezaručuje výkonnost budoucí. Více najdete na www.investicnicentrum.cz/topstocks.

*Údaje k 28. 2. 2015, pravidelná měsíční investice za období od 28. 8. 2006 do 28. 2. 2015. Výnos jednorázové investice do fondu ISČS Top Stocks za posledních 5 let byl 19,77 % ročně. Uvedené hodnoty nezahrnují náklady na obstarání koupě podílových listů fondu. Hodnota investované částky a výnos z ní může stoupat i klesat, přičemž není zaručena návratnost původně investované částky.

Prázdninová tajenka na pět písmen

Homérův ostrov leží na dohled albánského a řeckého pobřeží jako dlouhá, rzí prolezlá turecká šavle. Její jílec tvoří hornatá část ostrova, pustá a kamenitá, plná skalnatých útesů. Úbočí pokrývají mandlovníkové háje, co vrhají stín chladný jako studna, a šiky kopím podobných cypřišů. Lesknoucí se čepel šavle je ukována ze zeleno-stříbrných lístků tisíců olivovníků a směrem k její špici leží vesnice Lefkimi se známými písečnými dunami.

Text Jiří Vašek Fotografie I23RF

Tak podmanivě popisoval místo, kde sám vyrůstal, britský zoolog a spisovatel Gerald Durrell. Svými humorně laděnými knížkami se zasloužil o to, že když se řekne Korfu, vybaví se minimálně starší generaci autorovo jméno, a naopak... Ostrov je však spjat i s putováním bájného Odyssea, odehrává se na něm děj Shakespearova dramatu Bouře a podmanil si i amerického spisovatele Henryho Millera.

Ale víc než slova zaznamenaná na papíře zajímá návštěvníky Korfu (ouzo)ulinké ostří té „oboustranné šavle“. Poslepovaná z větších i menších pláží, hranami krájí borůvkově modrý koláč Jónského moře. Ty nejkrásnější z nich se táhnou podél severního a západního pobřeží ostrova, všude tam,

kam dosahují chapadla všežravé nestvůry odborně nazývané „masová turistika“.

PLÁPOLAJÍCÍ PLÁŽE SLUNEČNÍKŮ

Přesto mnohé oblázkové pláže zůstávají dodnes téměř opuštěné, přístupné jsou totiž hlavně z moře. Nemusíte si však zoufat, vedou tam i nenápadné silničky. A když se nenecháte odradit jejich sklonem a kamenitým povrchem a zariskujete se svým vozem z autopůjčovny, můžete okusit romantické zákoutí Yaliskari nebo známější Mirtiótissu – jediné místo na ostrově, kde se většina lidí koupe a sluní tak, jak je Bůh (v tomto případě Zeus) stvořil.

Osobitě kouzlo má i pobřeží letoviska Sidari.

Jako dětské mléčné zuby ční z moře útesy Drastis na severní straně ostrova. Z turistické vesničky Sidari k nim vede asi deset kilometrů dlouhý trek, jeden ze čtyř nejhezčích na celém ostrově.

Pontikonisi je malý zelený ostrůvek, který není výjimečný ničím kromě své polohy. Ta mu však přinesla věčnou slávu, vždyť „zdobí“ každou druhou pohlednici z Korfu.

Slunečníky a lehátka se roztahují doslova až do moře. Paradoxně ladí s jeho azurovou barvou a ve větru se vzdouvají podobně jako vlnky.

Týdně dosedne do miniaturního hnízda ze skla a betonu přes několik stovek kovových ptáků. Pokud v každém letadle cestuje průměrně sto lidí, dělá to kupeckými počty přes sto tisíc návštěvníků měsíčně!

V průvodcích se o něm hovoří jako o „Doverských útesech řeckého Korfu“. Bílá těla britských turistů (to snad oni zdáli připomínají slavné vápencové skály?) tam odpočívají mezi pískovcovými masivy, do nichž příboj vysekal romantická zákoutí, jeskyňky a průplavy. Tím nejznámějším je Canal D'Amour neboli Kanál lásky. Pověst tvrdí, že když jím propluje zamilovaný pár, do roka se milenci vezmou. Místní plavčík však hlasitým pískotem kazí štěstí většině slečen, které tahají své chlapece (často proti jejich vůli) k vodě. Musejí se vrátit zpět na břeh „osázený“ lehátky a slunečníky a vysněný prstýnek si zasloužit jinak...

Zdálky vypadají barevné slunečnickové pláže efektně, ve skutečnosti však skrývají jistá úskalí. Nejenže se přes tyto artefakty moderní doby nelehko dostává k moři, ale když odmítnete nabízené lehátko a přinesete si vlastní „nádobíčko“, zbude na vás až místo třetí čtvrté kategorie vzadu, za hradbou povětšinou prázdných lehátek. A tak je nejlepší volbou překonat je divokou ztečí a ponořit se do tyrkysové zbarvené vody. Její nenápadně slaná příchutí vám zůstane v ústech jako lechtivá vzpomínka a paprsky božského slunce budou hřát ještě dlouho po návratu domů.

MAMINKO, JÉ, VLNKY...

Nemusíte být znalci aviatiky, abyste někde zaslechli,

že hlavní město Korfu Kerkyra má jednu z nejkratších přistávacích a odletových drah v Evropě. Tato „one-runwayka“ je postavena na uměle vysušených mokřinách a vyplazuje svůj asfaltový jazyk drze přímo na moře. Za pěkného počasí tak lidé u okének užíjí těsně před přistáním jen nekonečné modro. Jako by letadlo chtělo dosednout na vodu. „Jé, podívej, vlnky!“ ukazuje ven z okénka malý chlapec mamince, která mezitím bledne. Ale to se již za pravým křídlem mihne Pontikonisi neboli Myší ostrov – v jehož tvaru viděli Řekové zkamenělou loď Fajáků, která dovezla Odyssea na Ithaku. A vzápětí žuchne letadlo na pár desítek metrů širokou dráhu souběžnou s poloostrovem Kanoni.

Právě tam se dříve rozkládalo hlavní město Korfu. V roce 542 však bylo vypleněno a přesunuto o pár kilometrů dále mezi dva vysoké útesy vhodné pro stavbu nedobytného opevnění. Dnes výběžek Kanoni přitahuje hlavně miniaturním ostrovním klášterem Vlacherna – nejfotografovanějším motivem celého ostrova. A také netradičním pohledem na letiště. Posadte se do restaurace na skalním ostrohu a objednejte si šálek frappé. Typické korfské kávy, kterou tvoří hnědává pěna z našlehané instantní kávy, mléko, studená voda a pár kostek ledu. Nápoj se pije širokým brčkem a musíte silou nasávat, abyste se občerstvili. Hlasitým srkáním, které se u necvičených

cizinců považuje vcelku za normální, možná přehlušíte i náhlé dunění motorů přistávajícího letadla. Týdně dosedne do miniaturního hnízda ze skla a betonu přes několik stovek kovových ptáků převážně charterových společností. A to nepočítáme pravidelné linky spojující ostrov s mateřským Řeckem. Pokud v každém letadle cestuje průměrně sto lidí, dělá to kupeckými počty přes sto tisíc návštěvníků měsíčně! A ti všichni někde musejí bydlet, někde se musejí stravovat, někde se chtějí bavit.

Éru masového cestovního ruchu na Korfu odstartovalo otevření prvního z hotelů francouzské sítě Club Méditerranée ve vesnici Ipsos v roce 1964. Tím se s nekontrolovanou výstavbou rekreačních zařízení protrhla přehradní hráz. Moderní ubytovací komplexy, restaurace a diskotéky zaplavily jako velká voda panensky neporušené stráně, smetly malé rybářské přístavy, odnesly už navždy klid a romantiku Durrellových knížek. Kdo touží po osamění a typicky řeckém venkově s bílými domy známými z Egeidy, ať raději vyrazí na některý z méně navštěvovaných ostrovů. Vždyť si může zvolit z dvou a půl tisíce možností...

NA SKOK DO ANTICKÉHO SVĚTA

Cestovní ruch má na Korfu letitou tradici. Věčně zelený ostrov přirovnávaný k blýskavému smaragdu

Na skok do antiky návštěvníka přenesení bílá neoklasicistní vila rakouské císařovny Alžběty Bavorské, přezdívané Sisi. Leží na vysokém ostrohu asi 10 km od hlavního města Kerkyry.

SVĚT NA DLANI

Během druhé světové války vila chátrala, než v jejích prostorách otevřeli kasino – vůbec první v celém Řecku. Dnes už sochy bojovníků, zahrady a výhledy na moře zase obdivují turisté.

učaroval už rakouské císařovně Alžbětě. Poprvé ho krásná Sisi navštívila v roce 1861. Viděla v něm poslední naději, jak se vyléčit z nechtivosti a záchvatů depresí, které na ni padaly ve vídeňském Hofburgu. Její zdravotní stav byl natolik vážný, že se s ní členové dvora loučili s přesvědčením, že ji vidí naposledy. František Josef si zoufal, děti Gisela a Rudolf byly vyděšené a sama Alžběta si předpovídala brzký konec. Ale klidné Korfu zapůsobilo jako magický lék, a když se o pár měsíců později vrátila do Vídně, byla jako rybička.

Na Korfu se pak znovu vrátila o čtyřicet let později. Nebrala ohledy na protokol, který měla dodržovat, ani na prosby manžela. Přes jeho nesouhlas zakoupila benátskou vilu tyčící se vysoko nad mořem, odkud byly úžasné pohledy na Kerkyru i jemné krajky zamlžené řecké pevniny. Prikázala dům zbořit a na jeho místě zbudovat neoklasicistní zámeček. Sama si navrhla jeho exteriéry. Stavba napodobující antický styl vznikala pod dohledem architektů Rafaela Kavita a Antonia Landiho a stála neuvěřitelných devět milionů zlatých franků. Vnitřek budovy vybavili italští umělci nábytkem, kterému posloužily za vzor vykopávky nalezené v Pompejích. Každý detail měl evokovat slavnou helénskou minulost. Nakonec byla usedlost, podpíraná dórskými sloupy, pokřtěna jménem Achilla, Homérova

hrdiny, kterého si císařovna zvláště oblíbila. Socha znázorňující umírajícího Achilla se stala základem rozsáhlé sbírky postav inspirovaných řeckou mytologií, které časem okrášlily zahrady a vyhlídkové terasy zámku. Jenže sotva byly poslední úpravy dokončeny, rozhodla se císařovna, že jej prodá. Cítila se spoutána tíhou majetku a začala se strachovat o svoji volnost. Tehdy zasáhl sám František Josef I. a vila zůstala v rukou c. k. mocnářství až do Alžbětiny tragické smrti v roce 1898.

O deset let později ji získal německý císař Vilém II. Nevelkou sochu nazvanou Achilles truchlící, představující válečníka vytrhávajícího si z paty osudný šíp, dal brzy přemístit hlouběji do zahrady. Na jejím místě pak dal vztýčit desetimetrovou sochu Achilla vítězného. Její mramor nese hrdý text tohoto znění: „... tohoto syna Péleova nechal postavit Vilém, císař silných Němců, jako památník budoucím generacím.“ O pár let později tentýž Vilém válku prohrál, emigroval do Holandska a usedlost zůstala opuštěna.

PŘÍRODNÍ EXPOZICE MUZEA D'ORSAY

Do opětovné krásy zrekonstruovaný zámeček nad vesničkou Gastoúri je v současnosti nejnavštěvovanější památkou Korfu. Ale neméně půvabné jsou háje cypřišů, fíkovníků, eukalyptů a samozřejmě olivovníků. Tyto bizarně pokroucené

stromy s nahrbenými kmeny připomínají svými vyhlodanými otvory ementálský sýr. Navíc rostou všude, kam pohlédnete. Na Korfu jich je přes třicet milionů (v roce 1879 jich byly zaznamenány pouhé čtyři miliony) a některé jsou staré až 500 let. Jejich podlouhlé, téměř stříbrné listy se blýskají do dále jako třpytky a šplouchání vlnek té komihající se zelené hladiny nahrazuje cvrkot neviditelných cikád.

Korfu vděčí za tento stav Benáťčanům. To oni se ve 14. století zhostili nelehkého úkolu proměnit vyliďněný a Turky zplundrovaný ostrov v hospodářsky vzkvétající kolonii. A jelikož potřebovali olej, nabídli vesničanům za každých sto stromů odměnu dvanáct cechinů. Početili s tím, že místní začnou mýt neúrodné křoviny a vytvářet malá políčka. Ale ouha, ti jen vytrhali keře vinné révy a stromy nasázeli na místo dřívějších vinic. Navíc brzy pochopili, že olivovníky nepotřebují mnoho péče. Žijí asketicky jako mniši hledající podstatu všehomíra, daří se jim i mezi skalami v místech, kde chybí voda i hlína. Až sklizeň oliv je náročná práce, která se navíc na Korfu provádí dodnes ručně. Připomíná to hrabání listů přímo ve větvích stromů. Odtud je třeba strhat zelené plody tak šikovně, aby popadaly do plachet rozprostřených na zemi. Pak jsou olivy rozemílány na kaši, která je protlačována lýkovými rohožemi, a vzniká prvotřídní olej. Při jeho nákupu

Věčně zelený ostrov přirovnávaný k blýskavému smaragdu učaroval už rakouské císařovně Alžbětě. Neoklasicistní zámeček v antickém stylu, který tu nechala vystavět, oslavující slavnou helénskou minulost, je nejnavštěvovanější památkou Korfu.

SVĚT NA DLANI

Kostel Agios Spiridon v Kerkyře ukrývá i ostatky stejnojmenného mučedníka, který dokázal několikrát zachránit ostrov před hladem, morem, a dokonce zahnal i Turky!

dejte pozor, aby bylo na etiketě láhve uvedeno „extra virgine“. Jinak si domů přivezete poloproduct smíchaný se zbytky už několikrát vylisovaných plodů.

Sklizeň probíhá v zimě, v létě přijíždějí turisté. Vytvářejí tak důležitá pracovní místa v hotelích, restauracích, tavernách, cestovních kancelářích, půjčovnách motorek a podobně. Turistická sezona trvá až do poloviny října, kdy se teploty pohybují od 25 do 30 °C. Ale zejména korfuské jaro je úchvatné. Není takové teplo, a tak se olivové háje, louky, stráně mění v barevný koberec. Jeho vzor, poskládaný z ostrůvků lučních květin i padesáti druhů orchidejí, připomíná gigantické impresionistické plátno. Bělostně z něj září květy oleandrů, olivovníků, trnek, myrty, hlohu a zimozelu, žlutě upoutává vítečník, tomalice či ibišky, fialově šalvěje, růžově bougainville a modře se na konci barevného spektra třepotá plamének. Kam se hrabe Zahrada v Giverny od Clauda Moneta!

MĚSTO JISKŘICÍHO SVĚTLA

Zklamán však nebude ani ten, kdo lační po kulturních zážitcích servírovaných v ledové klimatizaci některého z muzeí. Kerkyra má totiž na svém menu opulentní nabídku podobných institucí. Patří k nim Muzeum asijského umění se sbírkou čínské a japonské porcelány, sošek, knih a tisků, Byzantské muzeum ikon či Archeologické muzeum. Jeho hlavní atrakcí je hlava Medúzy, část výzdoby původního Artemidina chrámu. Ostrov má jen minimum antických památek ve srovnání s Krétou nebo Rhodosem, ale nabízí i jiné trumfy. Například samotné město Kerkyra. Držet krok s jeho krásou

dokázala po celém Řecku pouze tři místa: Nápflio na Peloponésu, Mykonos u souostroví Kyklad a staré město na Rhodosu.

Nikde není vzduch prozářen takovým jasem, přístavní vůni soli a italskou atmosférou. Pro Kerkyru jsou typické uličky dlážděné mramorem, průchody, kde se o sebe jako meče třísťí prudké světlo a hluboký stín, schůdky vedoucí odnikud nikam i barevné prádlo zavěšené mezi stěnami domů. Je to architektonická báseň. Stačí popustit uzdu fantazii a nechat nohy, ať jdou, kam chtějí. Tu na vás vykoukne malé náměstíčko, tu zazpívá bronzová kašna. Opírá se ležerně o stěnu georgiánského paláce, hned vedle byzantského kostela. Na něj navazují taverny, vinárny, bistra a kavárny. Čili kafeniony. Na venkově zastupují krčmu, kasino, domov důchodců i městský úřad v jednom. Dávají se tam k lepšímu vtípy, vzdychá se po výhrě v lotynce, nadává na vládu a na daně. V Kerkyře slouží kavárny hlavně k tomu, aby v nich sedící člověk dobře viděl na ostatní a současně byl viděn.

Nejvyhledávanější a nejdražší kavárny jsou pod arkádami Listónu. Tento název je odvozen od slova „listo“ – neboli seznamu urozených rodin, které měly jako jediné právo korzovat touto částí města. Listón tvoří elegantní pás čtyřposchodových domů, které navrhl Mathieu de Lesseps, otec stavitele Suezského průplavu. Inspirací mu přitom nebylo nic méně honosného než vznošená třída Rue de Rivoli.

KAM SE HRABE DAVID COPPERFIELD

Vnitrozemí ostrova dýchá horkou atmosférou Provence. Dosud tam lze najít vesničky, jimž dominují hranaté kamenné domy připomínající

Pro Kerkyru jsou typické uličky dlážděné mramorem, průchody, kde se o sebe jako meče třísťí světlo a stín, schůdky vedoucí odnikud nikam a kavárny, kde si musíte dát frappé.

Vesničky na Korfu střídají šachovnice růžových střech a zelených ploch, kde rostou olivovníky, nebo kde se pne víno. Čas jako by se tam zastavil.

malé pevnosti s balkony utopenými v květech popínavých bougainvillii. Je jich však stále méně a méně. Zaprášená okna mžourají do prudkého slunce přes zeleně natřené okenice a zvědavě si prohlížejí moderní betonovou zástavbu u silnice. Vysoko nad ní vykukuje ze stráně zvonice kláštera. Možná je opuštěný, nebo tam žijí jeden nebo dva pravoslavní mniši, kteří jsou vítaným soustem pro turisty obtěžkané fotoaparáty a tablety. Pokud chcete jejich snímek, musíte se za nimi vypravit. Vypůjčit si auto nebo skútr, vyměnit rovné pláže za gordicky zamotané uzoučké silničky a hledat. Korfu má rozlohu pouhé 592 čtvereční kilometry, a tak nejdelší úsek ze zátoky Agia Ekateríni na severu k mysu Asprokávou na jihu měří 62 kilometry. Přes boky má ostrov kilometrů maximálně osmdvacet, běžně se jeho šířka pohybuje mezi 3,5 až 9,5 kilometru. V poměru k těm číslům jsou široké (tedy úzké) i silničky ve vnitrozemí. Protijedoucí auta se na ně vměstnají jen s pomocí patrona celého ostrova svatého Spiridona.

Ostatky tohoto mučedníka jsou uloženy v Kerkyře. Jeho jméno je na ostrově tak rozšířené, že nejobvyklejší české příjmení Novák by puklo závistí. Spiros se na Korfu jmenuje totiž každý čtvrtý muž! Stejně slovo má v názvu každá třetí půjčovna aut a polovina místních taveren. Není divu. Vždyť počínaje 15. stoletím zachránil právě Spiridon celý ostrov několikrát před hladem a morovou epidemií, s pomocí benátských oddílů dokázal zahnat i Turky. Z novějších zázraků je třeba připomenout, že z bezvýznamného zastrčeného ostrůvku učinil turistickou destinaci první kategorie.

Jen málo míst v Řecku dokáže držet krok s krásou města Kerkyra. Nikde není vzduch prozářen takovým jasem, přístavní vůní soli a italskou atmosférou.

Syrová strava, vitariánství... Možná ve vás tyto trendy nezbuzují zrovna chuť k jídlu, v Secret of Raw vás ale hravě přesvědčí, že raw strava je nejen dobrá, ale že díky ní objevíte úplně novou paletu chutí!

Text **Darina Sieglóvá** Fotografie **archiv**

Nová dimenze vaření

Raw food je jedním z posledních trendů ve zdravém stravování. Princip je jednoduchý: při přípravě jakéhokoli jídla se nesmí překročit teplota 42 °C. Namísto hrnců, pánviček a sporáků tak v restaurační kuchyni najdete nespočet plastových krabiček ukrývajících ořechy, semínka, sušená rajčata, koření, zeleninu, ovoce... A také mixery, sušičky, spiralizér a nezbytnou ledničku. Příprava pokrmů totiž probíhá klíčením, mixováním a velmi pomalým a šetrným vysoušením. Všechny tyto procesy dokážou připravit dobroty, které na první pohled vypadají jako ty, na něž jste zvyklí z tradiční kuchyně. Jen jsou ve výsledku barevnější, pestřejší a chutnají úplně jinak.

Syrová strava je životní styl, a tak není divu, že je restaurace navržena v duchu feng-šuej. Už od baru působí příjemně uklidňujícím dojmem, což korunuje usměvavý personál, který je vlastně také „raw“: žádný nemastný, neslaný a varem unavený, ale čerstvý, svěží a příjemně kořeněný.

Jídelní lístek je sestaven stejně jako v jakékoli jiné restauraci. Najdete tu předkrmy, polévky, hlavní chody, saláty, sezonní speciality, dětská jídla a dezerty. Jediné, na co se musíte připravit, je, že

je vše nevařené, tedy studené. A taky tak trochu jiné – sýr není sýr, ale „jako sýr“, hamburger není hamburger, ale „jako hamburger“, a tak podobně. S tím je třeba počítat, pak si už ale můžete vychutnávat. Je opravdu obdivuhodné, co vše lze zastudena připravit. A jak výborně to chutná a co různých jemných poloh chutí naleznete.

Polévky, jako například avokádovo-kokosová se špetkou kari, vás hravě zbaví ostychu z netradiční přípravy a potěší hlavně v horkém létu. Z hlavních jídel vyzkoušejte určitě sunburger, ohromí vás směsí lahodných chuťových vjemů, jimž dominuje koprovo-oříškové pesto. Podává se z hranolky z bílé řepy s kurkumou, které se vám do paměti vryjí tak, že se je pokusíte připravit jako pohoštění na nejbližší party. Cuketové špagety jsou absolutní klasika, překvapí vás svou jemnou strukturou a na rozdíl od těch klasických, semolinových, vám po nich nebude celé odpoledne těžko. Pokud ale budete při první návštěvě nerozhodní, objednejte si degustační talíř, díky němuž ochutnáte to nejzajímavější z menu, a pro příště už budete mít představu, co si vybrat.

Ať už si ale dáte cokoli, nechte si místo na dezerty,

ty jsou totiž přímo fenomenální. To vám potvrdí každý, kdo někdy raw dezert ochutnal. Mají plnou chuť, jsou jemné, krémové, a když se zeptáte na složení, nebudete se stačit divit, kolik vitamínů jste právě snědli. V Secret of Raw se totiž nad dezerty nehřeší, tady je jíte pro zdraví.

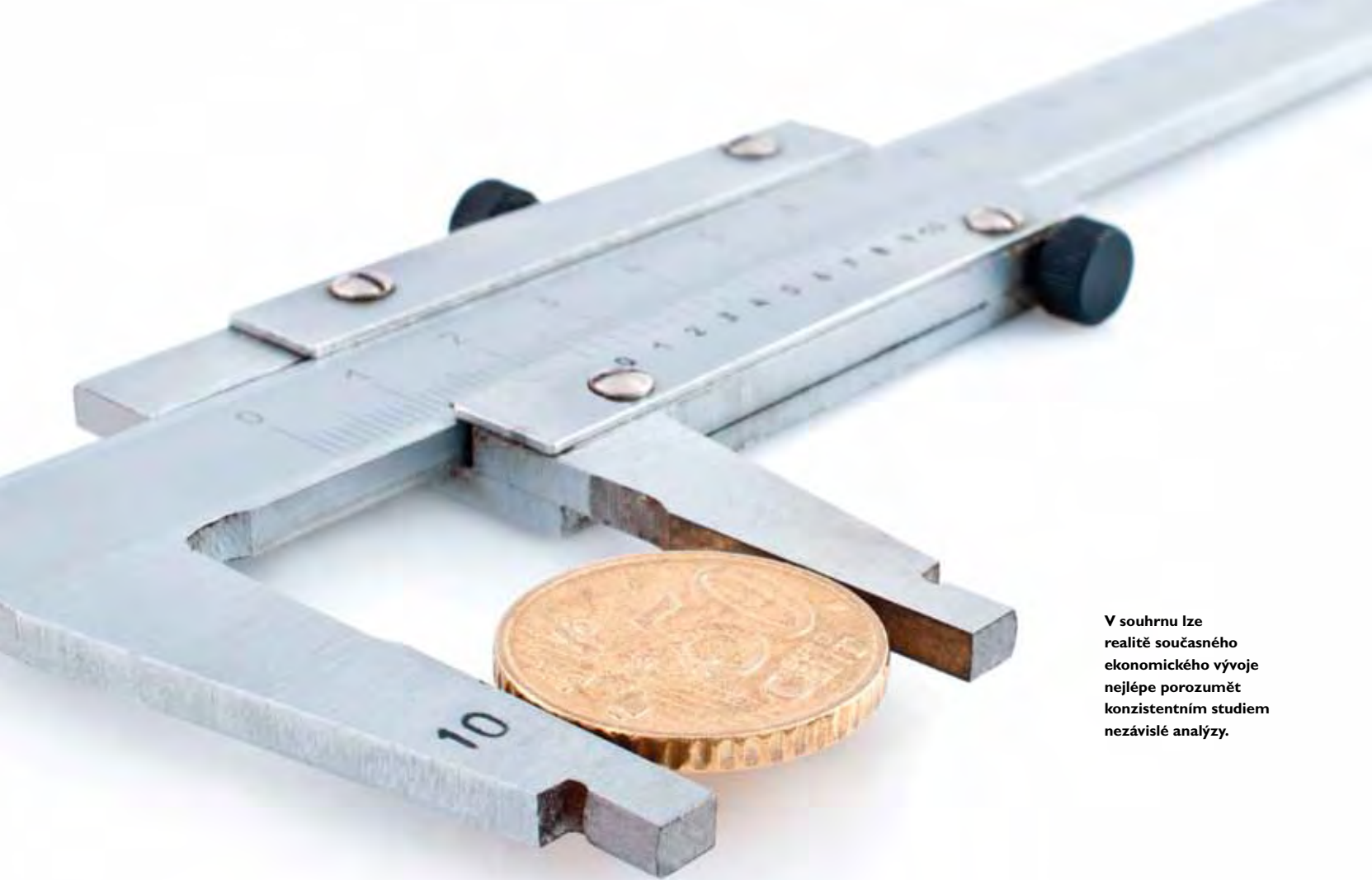
Navzdory tomu, že pravý vitarián se kávy ani vína nedotkne, ve zdejších jídelním lístku oba tyto nápoje najdete. To proto, že vás tu nikdo nebude násilím nutit podřídít se vitariánství podle nejpřísnějších pravidel. K vínu si navíc můžete objednat talíř sušených snacků (cuketové chipsy, krekry, raw chléb, sušenou cibuli a rajčatový dip) anebo avokádové guacamole se zeleninovými krekry a okurkou. A pokud máte chuť na kávu a nebojíte se experimentovat, určitě zkuste tu nazvanou Colt Brew, tedy kávu za studena macerovanou.

Pokud vás raw strava nadchne, můžete se v restauraci rovnou přihlásit na některý z kurzů vaření, koupit jejich kuchařku anebo si pak z domova objednat nejružnější koření a raw dobroty v jejich e-shopu.

Ochutnejte avokádovo-kokosovou polévku se špetkou kari, z hlavních jídel vyzkoušejte určitě sunburger nebo absolutní klasiku – cuketové špagety.

V souhrnu lze realitě současného ekonomického vývoje nejlépe porozumět konzistentním studiem nezávislé analýzy.

Jak rozumět makroanalýzám

Prominentní americký ekonom Robert Lucas, laureát Nobelovy ceny za ekonomii, v roce 2003 prohlásil, že vyspělost ekonomické vědy dosáhla takové úrovně, že byl klíčový problém prevence hospodářských krizí vyřešen. Lucas, stejně jako řada dalších obdobně smýšlejících ekonomů, se však hluboce mýlil.

Již v roce 2008 postihl Spojené státy a následně i většinu vyspělých zemí včetně Evropy největší ekonomický pokles od hospodářské krize třicátých let 20. století, obecně známý jako Světová finanční krize. Jedním z klíčových příčin této krize, z níž se některým zemím doposud nepodařilo zcela vybědnout, byla tehdejší hlavní ekonomická doktrína předpokládající existenci spolehlivě fungujících finančních trhů, které tak z důvodu jejich přirozené stability nebylo zapotřebí výrazněji regulovat. Světovou finanční krizi odstartoval kolem roku 2007 prudký pokles cen nemovitostí ve Spojených státech, způsobený nárůstem počtu nesplacených hypoték především v segmentu nízkopříjmových skupin, tj. v segmentu klientů, kteří by v případě rozumně nastavené regulace vzhledem k jejich vysoce rizikovému profilu hypoteční úvěr těžko

Text Ing. Jan Šedina, analytik České spořitelny Fotografie I23RF

Mezi nejčastěji zmiňovaná rizika nízké inflace patří z pohledu ekonomů a centrálních bankéřů především silnější tendence firem a domácností k tvorbě úspor. Ta může vyústit v pokles tempa růstu spotřeby domácností, jež představuje jednu z klíčových složek hrubého domácího produktu.

dostali. Krize na americkém nemovitostním trhu později vyústila v pád některých předních amerických bankovních ústavů a v následně značné utužení regulace amerického bankovního systému.

POSÍLENÍ ROLE CENTRÁLNÍCH BANK

Správnému porozumění makroekonomickým textům tak do značné míry brání poněkud dynamický vývoj v ekonomii během posledních několika let. Z tohoto pohledu je jedním z hlavních důsledků Světové finanční krize silnější role vlád a centrálních bank z pozice jejich vlivu na ekonomický vývoj v jednotlivých zemích. To lze pozorovat jak ve Spojených státech, tak v Evropě, kde centrální bankéři činili od roku 2008 do té doby bezprecedentní stimulační kroky, například v podobě přímých odkupů dluhopisů emitovaných vládami. Pro názorné příklady, které demonstrují aktivnější roli centrálních bankéřů na hospodářské politice, nemusíme zacházet příliš daleko. Skokové několikaprocentní oslabení české koruny vůči euru, vyvolané v listopadu 2013 Českou národní bankou s cílem podpořit chabý hospodářský růst a eliminovat rizika spojená s poklesem cenové hladiny (například tendence obyvatelstva i firem k nadměrné tvorbě úspor), je další z typických ukávek aktivnější role klíčových tvůrců hospodářské politiky. Schopnost orientovat se v současném makroekonomickém vývoji se tak více než dříve odvíjí od schopnosti pravidelně sledovat aktuální ekonomické a politické trendy.

UKAZATEL STAVU: HDP

Z hlediska jednotlivých makroukazatelů, které přitahují nejvíce pozornosti, je i nadále hlavním indikátorem údaj o růstu hrubého domácího produktu. Ten lze jednoduše popsat jako peněžní vyjádření celkové produkce zboží a služeb v dané ekonomice, očištěné o navázané náklady (tzv. mezispotřeba). V posledních letech se sice vrší počet jeho kritiků, jimž například vadí, že dostatečně nezohledňuje kvalitu životního prostředí. Jeho

síla však spočívá především v jeho velmi obsáhlé a detailní struktuře, jejíž analýza umožňuje s přijatelnou mírou přesnosti popsat aktuální stav ekonomiky dané země. To se ale týká především z hlediska úrovně statistické služby vyspělejších zemí, ke kterým se ovšem bez problémů může řadit i Česká republika.

Český statistický úřad publikuje strukturu růstu hrubého domácího produktu ve dvou variantách. V případě tzv. zdrojové struktury, která rozděluje celkový hrubý domácí produkt na jednotlivá odvětví, lze zjistit, do jaké míry dochází k expanzi produkce například v českém zemědělství či průmyslu nebo jak se vyvíjí jejich podíl na celé domácí ekonomice. Česká republika patří v rámci Evropské unie mezi země s nejvyšším podílem průmyslu na hrubém domácím produktu (přibližně třicetiprocentním). Úroveň expanze tuzemské průmyslové produkce, která se odvíjí především od výše zakázek ze zemí Evropské unie, je tak alfou a omegou tempa růstu celé české ekonomiky. V rámci tzv. poptávkové struktury hrubého domácího produktu lze pak jednoznačně identifikovat, zda se na růstu české ekonomiky podílí především domácí poptávka (tj. investice, spotřeba domácností a spotřeba vlády), nebo zahraničí prostřednictvím kladného rozdílu mezi vývozem a dovozem (eventuálně obojí).

Centrálním bankéřům napříč kontinenty dělá v současné době starosti historicky nízká inflace, která kromě dočasného poklesu cen průmyslových komodit typu ropy do značné míry odráží nepřilíživé úspěšné snahy hlavních tvůrců hospodářské politiky, tj. centrálních bank a vlád, přiblížit se ekonomické konjunktuře, kterou jsme zažívali v předkrizových letech. Mezi nejčastěji zmiňovaná rizika nízké inflace (eventuálně deflace, tedy meziročního poklesu celkové cenové hladiny) patří z pohledu ekonomů a centrálních bankéřů především silnější tendence firem a domácností k tvorbě úspor. Ta může vyústit v pokles tempa růstu spotřeby domácností, jež představuje jednu z klíčových složek hrubého domácího produktu. Kromě toho může vyšší sklon

k úsporám dále snížit poptávku po úvěrových produktech, což může mít negativní dopad na HDP prostřednictvím nižšího růstu jeho další klíčové složky, tj. investic.

OSTŘE SLEDOVANÉ VLÁDNÍ DLUHOPISY

Ve vyšší než dříve pozorované intenzitě se do hledáčku ekonomů a investorů dostávají informace o výnosech vládních dluhopisů jednotlivých zemí. V případě zemí eurozóny, kde platí jednotné úrokové sazby nastavené Evropskou centrální bankou, poskytují výnosy vládních bondů souhrnnou informaci o tom, do jaké míry je vláda dané země v porovnání s ostatními členy považována za rizikovou z hlediska očekávaného splácení svých dluhových závazků. V současné době, kdy Evropská centrální banka počínaje letošním březnem ve snaze dále podpořit dosavadní chabý hospodářský růst ve většině zemí eurozóny přistoupila k uvolňování měnových podmínek prostřednictvím netradičních nástrojů typu přímých odkupů vládních dluhopisů, je s ohledem na následné „umělé“ snížení jejich výnosů tato informace poněkud zkrleslá. V případě České republiky se výnosy desetiletých vládních bondů v posledních měsících nacházejí pouze o pár desetín výše, než je úroveň výnosů desetiletých vládních bondů v Německu. Česká republika je tak v očích investorů v současné době z hlediska schopnosti splácet svůj vládní dluh považována za jednoho z premiantů. Řecký scénář nám tak v nejbližší době podle všeho nehrozí.

V souhrnu lze reálně současného ekonomického vývoje nejlépe porozumět konzistentním studiím nezávislé analýzy. Jedním z nejlepších zdrojů bývají v tomto směru materiály publikované centrálními bankami, které disponují rozsáhlými analytickými aparáty a jsou zpravidla schopny v dostatečné míře absorbovat a vyhodnocovat nejnovější ekonomické trendy. Kritika, která se poslední dobou na centrální bankéře valí z mnoha stran vzhledem ke zmíněnému používání neortodoxních metod, navíc pomáhá udržovat latku kvality jejich práce dostatečně vysoko.

S jehlou a nití až na vrchol módního nebe

Monika Drápalová byla v roce 2013 úplně první módní návrhářkou, která se stala hlavním vítězem cen Czech Grand Design a získala titul Grand designér roku.

Nejednou jsme na stránkách Lady In psali o legendě světového návrhářství Coco Chanel. I v českých zemích ale najdeme výjimečné ženy, které dokázaly z dobrého nápadu a bohem svěřeného talentu vykřesat úspěšný podnikatelský model.

Text **Pavína Zelníčková** Fotografie **Profimedia a ČTK**

Když se za první republiky řeklo „šije u Podolské“, hned bylo jasné, že dotyčná dáma pochází z řad honorace. V salonu *Hanny Podolské* se totiž za časů první světové války a let předcházejících té druhé oblékala výhradně pražská smetánka. Od známých divadelních a filmových hereček přes paní továrnice až po manželky prominentních členů vlády.

CESTA K ÚSPĚCHU: TALENT, PÍLE A EXKLUZIVNÍ ADRESA

Příběh samotné paní Podolské by mohl dobře konkurovat nezajímavějším námětům prvorepublikového filmu. Její obchodní i společenský úspěch však nepřinesla ani náhoda, ani štěstěna. Byl výsledkem kombinace výjimečného talentu, příjemné povahy a především tvrdé a cílevědomé práce. A v tom může být inspirací i současným manažerkám a podnikatelkám.

Narodila se v roce 1880 jako Johanna Vošahlíková do poměrně dobře situované rodiny, po otcově smrti však musela coby nejstarší z dvanácti sourozenců sama přiložit ruku k dílu. Vyučila se švadlenou, a protože byla velmi zručná, mohla si brzy otevřít vlastní živnost.

Svými schopnostmi a odhodláním podala Hanna (jak jí doma říkali a sama si toto jméno zvolila pro název své „značky“) ruku štěstí a to jí na oplátku přivedlo do cesty akademického malíře a polského šlechtice Viktora Podolského. Také díky jeho podpoře si mohla v roce 1907 zařídit dílnu s názvem U Pěti králů, která po několikrát stěhování zakotvila – už jako „Modelový dům Hanna Podolská“ – na luxusní adrese tehdy nového paláce Lucerna. Již na Štědrý den téhož roku 1915 jsou v časopise *Český svět* publikovány fotografie jejího nově otevřeného salonu, který se stává také centrem společenského dění.

I to byl důkaz všestranného podnikatelského ducha paní Hanny, která nic neponechala náhodě.

Marketingová strategie jejího závodu byla na svou dobu velmi moderní: pořádala módní přehlídky, své profesionální manekýnky s sebou brávala „promenovat se“ na oblíbené chuchelské dostihy či do lázní, kde sama s oblibou trávila dovolenou. Její šaty propagovaly také herečky a pěvkyně Národního divadla i filmového plátna. Odívala třeba Lídu Baarovou, Jarmilu Novotnou a zejména Adinu Mandlovou, která pro Podolskou určitý čas pracovala i jako manekýnka... Navrhovala i přímo pro film a divadlo (Kristián, Katakomy, Maskovaná milenka či historické kostýmy pro *La Traviatu*); róby od Podolské se objevovaly i ve všech dobových společenských časopisech a jejich snímky pocházely z objektivů nejvýznamnějších fotografů, například Františka Vobeckého či Františka Drtikola.

Obchodní úspěch na sebe nenechal dlouho čekat. Z původní jedné švadleny se zaměstnanecké osazenstvo salonu rozrostlo na několik desítek a paní šéfová jako ostržič dohlížela téměř na každý jejich steh. Na šaty od Podolské se čekalo i několik měsíců a své království paní Hanna postupně rozšířila i o kloboučnictví a kožešnictví. Neusínala na vavřínech a snažila se být oproti konkurenci (kterou byl tenkrát v Praze především salon Oldřicha Rosenbauma ve Štěpánské ulici) stále o krok vpředu. Nové vlivy hledala také v zahraničí – především v kolébce módy, Paříži, kam vyjžděla se svojí asistentkou, dvorní návrhářkou a kreslířkou Hedvikou Vlkovou, která si tajně skicovala nejzajímavější nápady z tamních módních přehlídek pro vlastní „Maison Podolská“.

RUKA OSUDU

Podolská zkouší expandovat i do zahraničí a navazovat kontakty s dalšími salony a krejčovskými závody. Kopie jejích modelů se tak dostávají do Skandinávie, Holandska i Anglie. Velkolepým plánům však vstupuje

U Podolské se vedle hereček, jako byly například Adina Mandlová či Jarmila Kronbauerová, oblékaly i manželky nejvyšších státníků – od Hany Benešové po Martu Gottwaldovou.

do cesty druhá světová válka – její ekonomické důsledky a především Vítězný únor nakonec zpečetily osud kdysi téměř světového módního domu. Znárodněný salon byl přejmenován na „Oděvní služba“, později „Eva – Módní závody“. Závodit však už nebylo s kým ani pro koho. Hanna Podolská přišla o svého milovaného muže (již v roce 1926 nešťastnou náhodou při honu) a staršího syna (který pár let po otcově skonu oslepl, ochrnul a nakonec zemřel). Mladší syn byl po roce 1948 kvůli emigraci své ženy uvězněn a sama paní Hanna směla ve vlastním léta budovaném podniku pracovat na čas jen jako řadová prodavačka – a to ještě na přímluvu Marty Gottwaldové, jež se zhlédla ve stylu dam předválečného světa...

Hanna Podolská zemřela opuštěná v roce 1972, jméno jejího salonu však – stejně jako některé její filmové kostýmy uchované v depozitářích – žije dál a s ním legenda o noblesě, poctivě práci a neskutečném obchodním talentu.

POREVOLUČNÍ MLÁDÍ VPŘED

Léta totality vzdálila Československo od dobových módních trendů, jak jen mohla, a českým ženám dala téměř zapomenout, jaké to je být „in“ nebo „chic“. Otevření hranic přineslo uvolnění dosud sešňorovaného, šedého a uniformního odívání (které dokázala sem tam zpestřit snad jen šikovná ruka podle střihu z Burdy). S glamour fotografiemi v dosud nedostupných časopisech a inspirací ze „západních“ filmů se konečně do Česka dostaly nejen kvalitní materiály a střihy, ale objevily se i nové možnosti studia v zahraničí a stáží pro mladé módní návrháře a návrhářky. Postupně se tak opět daří navázat na hodnoty vyššího krejčovství založené první republikou a současně ukázat, že znovu se i u nás rodí talenty světového formátu.

MODRÁ

Za takový lze určitě označit *Moniku Drápalovou* (*1970), absolventku Ateliéru oděvní tvorby pražské UMPRUM. A ani ona se nevyhnula polibku od dramatické múzy – na pár let si odskočila ke studiu alternativního divadla a své zkušenosti obratem využila při tvorbě kostýmů pro divadelní inscenace

či film. Na své tvorbě prý miluje propojení práce s prostorem a s elementem ženství. A také starého s novým, umění s řemeslem... A tak pod jejíma rukama vznikají výrazné modely pro herečky a zpěvačky, stejně jako taláry pro brněnskou AVU či jinak tematicky zaměřené kousky.

Že se v malé středoevropské zemi zrodil skutečný talent, si všimli už za dob Moničiných studií novinářů a publikum v Lucembursku, kde zvítězila v mezinárodní soutěži, hned poté získala národní cenu Jeunes Créateurs de Mode v Paříži.

○ KROK VEPŘEDU

Když pak v Praze otevírala v roce 1998 konečně svůj vlastní ateliér Modrá, měla už zákaznicím i odbornému světu co ukázat, ať už z prêt-à-porter kolekcí, či zakázkových modelů. Rok od roku, kolekce od kolekce se hromadí úspěchy a ocenění. Možná i proto, že ve své tvorbě nepodléhá módním trendům – spíš je prý ona sama dokáže předvídat, do svých modelů zhmotňuje vlastní pohled na svět

Když se jeden večer objevily na plátně šaty od Podolské, mohly se druhý den slečny přetrhnout ve shánění stejného modelu.

a snaží se najít styl, který charakterizuje její osobní přístup k životu. Zřejmě je to přístup správný, protože Monice vynesl až tuzemský vrchol v této branži – ocenění Grand designér 2013 na Czech Grand Design. Vyzrállost její tvorby staví samozřejmě také na zahraničních zkušenostech, jimiž se moc českých návrhářů chlubit nemůže – už v roce 2001 otevřela pobočku svého studia v Lyonu, v Mekce módy pak několik let coby módní ředitelka butiků Korloff Couture učila Pařížanky, jak se oblékat.

Ani s dosaženými úspěchy neslevuje nic ze své čínorodosti a vedle své profese zvládá ještě mateřské povinnosti. Přesto na své modely nepohlíží jako na byznys, ale spíše jako na umění, do něhož vkládá samu sebe. Snaží se, aby její šaty měly vždy ještě nějakou jinou hodnotu než jen tu módní.

Modely Moniky Drápalové vlastní ve svých textilních sbírkách také pražské Uměleckoprůmyslové muzeum, a tak i její tvorba je – stejně jako kostýmy Hanny Podolské v barrandovských depozitářích – na věky uchována pro budoucí generace.

Uspěly v zahraničí

○ Vedle Moniky Drápalové dobývají světová mola a postupně zasekávají drápky v zahraničním módním byznysu i další české talenty. Po studiu na prestižních francouzských univerzitách a uměleckých školách si nedaleko Champs-Élysées v roce 2003 otevřela ateliér s vlastní značkou *Kateřina Geislerová*. Její zakázková i prêt-à-porter tvorba si získala srdce Pařížanek.

○ Není to ale jen jih Evropy, kde si potrpí na módní trendy a zajímavé nápady. Svým citem pro estetické jsou známy také severské národy. A právě ve švédském Stockholmu si zařídila vlastní butik *Hana Stocklassová*, která k této zemi tíhne i díky svému studiu na göteborgské University of Design and Craft, během něhož vznikla i její autorská značka Boheme.

○ Podstatně více na východ se již v osmdesátých letech vrhla *Blanka Matragi*. Její specifické, luxusní a dálkami orientu vonící róby si oblíbily především obyvatelky Libanonu, kam se se svým manželem přestěhovala hned po absolutoriu na pražské VŠUP.
○ Nemalý úspěch nedávno zažila i známá česká tvůrkyně *Tatána Kovaříková*, když se stala první českou

návrhářkou v historii, která oblékla člena britské královské rodiny na světově sledovanou událost; její šaty si pro švédskou královskou svatbu prince Carla Filipa vybrala Sophie, hraběnka z Wessexu. A Tatánin recept na podobný úspěch? Vytvořit model, který zaujme, a také mít štěstí a umět využít příležitosti.

Rakouské *tajemství Atlantidy*

Práci s vnitřní energií se tu můžete naučit pod vedením mnichů ze slavného kláštera Šaolin.

Dovolená v nedohlednu a únava usazená snad v poslední buňce vašeho těla... Že je vám to povědomé? Obnovte ztracenou sílu v instantním wellness nesoucím jméno kamene z dávné Atlantidy za pouhý víkend.

Říká se mu kámen bohů nebo také delfínů a svou barvou připomíná moře a zelené stíny ve vodách lagun Karibiku, odkud pochází. Larimar, jeden z nejkrásnějších a nejvzácnějších minerálů světa, se těží pouze v Dominikánské republice, která je podle slavného jasnovidce Edgara Cayce pozůstatkem ztraceného kontinentu Atlantida. Stejně jméno nese jeden neobyčejný wellness hotel, vzdálený asi hodinu jízdy od Vídně. „Když jsem dokončoval stavbu hotelu, hledal jsem pro něj jméno, a jedna novinářka mi řekla, že mé oči mají stejnou barvu jako larimar,“ prozrazuje s lehkým ostychem u večere majitel, sympatický šedesátník Johann Haberl, jak vlastně název vznikl. A protože za krystaly jezdí po celém světě a věří, že je jeho posláním probouzet jejich

spící energii, aby je lidé mohli používat, o názvu bylo záhy rozhodnuto.

Pan Haberl je hoteliérem celý život, ale až ve slunném Stegersbachu si splnil sen o podniku postaveném podle holistických principů východních filozofií, za nimiž rád a často vyráží. Přitom o nich většina jeho hostů až tak moc neví. Lákadel je na malý hotel v malebném Burgenlandu až dost. Larimar leží ve vzdálenosti zdařilého odpalu od první jamky největšího rakouského golfového hřiště, nabízí hýčkání v termálních lázních, saunovém království a přilehlé voňavé zahradě či bohaté menu pro vegetariány. „Mnozí návštěvníci vlastně ani nevědí, proč se tu cítí tak dobře,“ usmívá se majitel. „Například voda v našich bazénech je filtrovaná přes

Text **Petra Doležalová**
Fotografie **archiv**

Thajskou masáž, spojující akupresuru a jógu, tu provádějí zkušené thajské terapeutky.

Lenožit můžete stylově v zahradě i ohromném wellness centru.

Chybí vám vášeň a energie? Ubytujte se v pokojích s elementem Ohně.

Sauna s panoramatickým oknem ještě voní novotou.

Johann Haberl vybudoval hotel dle holistických principů a neustále ho rozšiřuje.

Jemná šaolinská masáž pomáhá harmonizovat energii v těle.

TOP RELAX

krystaly, které jí nabíjejí léčivou energií. Největší perlu je však Kristall-Energie-Raum, tu musíte určitě hned ráno vyzkoušet," zvolá nadšeně, když zjistí, že nás jeho atlantské tajemství zaujalo.

Vysoký kámen složený z třiceti tisíc malých krystalů si Herr Haberl přivezl z Tibetu, kde se skrýval dvě stě metrů pod zemí. Dnes je spolu s dalšími vzácnými minerály součástí Kristall-Energie-Raum, který leží přímo ve středu celého hotelového komplexu. Zvědavost mi nedá a hned po snídani ještě před vstupem do království saun jdu zakusit, jak chutná tibetská energie. V leděmodrém světle si připadám jako v podmořském světě z pohádky Malá mořská víla. Jenže tady se kameny nečarují, ty tu plní svou regenerující funkci samy. Majitel hotelu říká místnosti svatyně a věří, že při správném přístupu dokáže harmonizovat naše čakry. Svou teorii ale nikomu nevnucuje, a tak o ní mnozí příchozí nemají ani ponětí a prostě jen relaxují... S lehkou skepsí vstupuji i já, uléhám na příjemně vyhřáté vodní lůžko a poslouchám zvuk vody tekoucí po kamenné stěně. Jemná melodie vystupuje

z pozadí a mám pocit, že zesiluje. Jak to, že jsem ji na začátku neslyšela? Právě pocit je to, co tu odlišuje každého příchozího. Zatímco celým tělem vnímám proudící energii a myšlenky se mi začínají toulat v meziprostoru „včera, dnes a zítra“, můj partner na sousedním lůžku se propadá třicet metrů pod hladinu oceánu a zakouší stav beztlíže a na opačné straně moji spolurelaxující právě opouštějí bolesti v zatuhlých oblastech těla, jak je jemně rozproučila thajská masáž. Z polospánku nás však všechny tři po delší chvíli vytrhne silící chrápání vycházející ze čtvrtého lůžka, které nám – navzdory přání zůstat v léčivém módu meditace – zavelí vstát.

Cestou do saunového světa potkáváme dva mnichy, mistry z čínské kláštera Šaolin, kteří tu hosty učí své tradiční kung-fu a energetická cvičení taj-či. Mniši, kteří se sem pravidelně na několik měsíců v roce vrací, současně vystudovali rehabilitaci a hostům poskytují speciální masáže. Ty jsou něčím mezi thajskou masáží, regenerační masáží a reflexní terapií. Uvolňují bloky, harmonizují tok energie v těle a napomáhají obnově rovnováhy jin a jang. Šaolinské

mistry si pan Haberl vybral na svých cestách, stejně jako indické lékaře, kteří se specializují na ajurvéd. Ti si prý ale dali podmínku, že musejí nejprve zjistit, zda má hotel patřičnou energii. A byli spokojeni. Však nám také pan Haberl ukazuje speciální tabulku, kde jsou zaměřena místa s největší energetickou hodnotou: Larimar je v ní podobně vysoko jako třeba egyptské pyramidy nebo francouzské Lurdy.

ZDRAVÁ JÍZDA

„Žijeme ve spěchu, nikdy nebyl tak aktuální syndrom vyhoření nebo frustrace a energetické problémy. U nás host opravdu natankuje životní sílu,“ tvrdí Johann Haberl. S vědomím pouhého víkendů vyhrazeného pro regeneraci během pracovních dnů se snažím využít každý kousek hotelových lázní a wellness areálu. S plochou 4 500 metrů čtverečních to i při vynechání hodin jógy, posilování a aerobiku bude docela urychlené „tankování“.

Bylinkovou saunu, slané parní koupele, infra saunu i tu pravou finskou s panoramatickým oknem

TOP RELAX

Larimar je postaven podle principu zlatého řezu ve tvaru vejce, v jehož středu se ukrývá nádherná zahrada pro lenošení.

Golfovou Mekku tvoří dvě 18jamková hřiště, jedna devítka, pěťjamkové Fun Course a Golfová akademie Simona Tarra, vše lemované lesíky, vinicemi a sady.

V termálním krytém bazénu můžete poslouchat hudbu i pod vodou.

Hosté se mohou přihlásit i do profesionály vedených kurzů tance.

Burgenland je spolu s Dolním Rakouskem nejdůležitější vinařskou oblastí v zemi, o čemž svědčí i nabídka hotelového občůdku.

vedoucím do rozkvetlé zahrady střídá výběr odpočíváren s meditativní hudbou – anebo jen luxusním tichem. A tak, podle toho, jak se nad námi střídají slunce a mraky, zkoušíme vodní lůžka nebo houpací zahradní lehátka u jezírka s lekníny či u bazénu rozděleného na dvě části (s teplou a studenou vodou ve tvaru jin a jang). A když už máme pocit, že by to vedle relaxace chtělo i zdravý pohyb a pár temp v termálním bazénu nepomáhá, vydáváme se v županech spojovací chodbou do sousedních hotelových lázní určených pro rodiny s dětmi. Křik a jásot prcků a jejich rodičů se koncentruje v sérii přilehlých vyhřátých bazénů s tobogány a bazénků s protiproudů. Hodina v chladné vodě pod bouřkovým nebem s luxusem pouze čtyřčlenného osazenstva je božská.

VAJÍČKO PRO POHODU

Hotel Larimar byl postaven na kopečku v lázních Stegersbach podle tradiční teorie zlatého řezu ve tvaru vejce, který má vzbudit pocit bezpečí a pohody. Zatrávněné střechy, přírodní dřevo a čistý, neokázalý design nesou středomořskou atmosféru. I při vybavování pokojů se projevilo majitelovo nadšení pro ajurvédu. My jsme dostali hnědý, který je tu prvkem Země a má dodat vnitřní stabilitu. Váhala bych mezi modrou Vodou ke zklidnění a světlým pastelovým Vzduchem, který prý oprostí od zbytečných starostí. Pokud chcete zjistit, který pokoj by vám prospěl nejvíce, stačí vyplnit test své osobnosti a podle toho si vybrat suitu, která vás bude tzv. nabíjet pozitivní energií. Jen by mě zajímalo, jak to asi řeší páry, které jsou na tom s naladěním naprosto odlišně. Červeně

tóny v pokojích Oheh možná vyfasovali tanečníci z předchozí noci, kteří včera na baru za doprovodu živé muziky předváděli dvouhodinovou show. Tanečky jsou tu v jinak poklidném hotelu velkou atrakcí. Pořádají tu taneční týdny a workshopy zaměřené na standardní i latinskoamerické tance a přihlásit se mohou i jednotlivci. A že jde opět o vaše majitele, prozradil jeho rychlý únik od stolu s dobrým místním vínem, jakmile zazněly první tóny.

Do místní svatyně jsem se vrátila během krátkého „regeneračního tankování“ ještě dvakrát. A jednou se mi tam podařilo dokonce na hodinu usnout. Nevím, zda to bylo působením krystalů, nebo jen zbožného přání, ale necelé dva dny vydaly za týden na moře. A modrý kámen, jemuž prostě nešlo odolat, mi snad pomůže udržet získanou sílu po dlouhou dobu.

Tipy v okolí

Uhudler

V jižním Burgenlandu můžete ochutnat liščí víno zcela specifické chuti. Jde o opravdové pití pro otrlé. Nezrodilo se totiž z obvyklé vinné révy, ale z přímoploďných hybridů vzniklých křížením s americkou révou liščí. Z jejich hroznů zde dělají růžovou směsku chráněné značky Uhudler. Zlí jazykové tvrdí, že svůj název získala réva liščí od toho, že víno vyrobené z jejich odrůd je cítit liščí norou, či dokonce močí. Ve skutečnosti vznikl kvůli podobě vinných listů s liščí srstí. Každopádně je to víno chuťově i čichově zcela odlišné od klasického: má výrazně trpce kyselou chuť se znatelným aromatem lesních jahod, méně alkoholu a „začátečnickům“ jej raději namíchají se sladšími sekty.

Ve zdravém těle...

Burgenland se dělí na dvě oblasti. Severní rovinaté území je z velké části zaplněno Neziderským jezerem. Druhou částí je hornatý střed a jih s mnoha hrady, zámky a kláštery. Nejkrásnější kouty Burgenlandu se nejlépe odhalují při výletech na kolech. Perfektně vybudovaná síť cyklostezek v délce 2 500 kilometrů pokrývá celou zemi a uspokojí cyklisty-požitkáře,

kteří se na kole rádi kochají krásnou krajinou, stejně jako zdatné polykače kilometrů. Na své si tu ovšem přijdou i tenisté na tenisových kurtech ve Stegersbachu, milovníci koní a vyznavači dlouhých procházek.

Sportovní aréna Stegersbach

Příležitost ke skvělému sportovnímu vyžití a tréninku s moderní technologií v idyllické kopcovité krajině jižního Burgenlandu. Lze volit podle individuální formy, chuti a zálib z dvaceti dobře značených a pomocí GPS změřených tras pro běh, nordic walking a turistiku. Z různých délek a stupňů obtížnosti si vybere každý typ sportovce.

Gastronomická rapsodie

Kulinářské požitky obvykle začínají

při návštěvě uliček s vinnými sklípky a šenky a končí u vynikajícího menu sestaveného ze samých regionálních specialit. Mimořádně bohatá nabídka přírodních bioproduktů, vydatné selské pokrmy i rafinované kreace mistrů svého oboru vytvářejí komplexní kulinářský požitek.

Weinidyle – vinařská idyla

Burgenland je spolu s Dolním Rakouskem nejdůležitější vinařskou oblastí v Rakousku a místní vína patří k nejlepším na světě. Nachází se zde přes šestnáct tisíc hektarů vinic, a nichž se pěstují zejména červená vína, nejvíce frankovka. Z bílých je to pak především vlašský ryzlink.

www.larimarhotel.at

Sezonní menu

Text **Pavlna Zelníčková** Fotografie archiv

Milion od Nadace ČS

Česká spořitelna opět poskytla celý milion korun pro neziskové projekty. Do třetího ročníku se prostřednictvím zúčastněných dobrovolníků přihlásila téměř stovka organizací. „Smyslem našeho Grantového programu Nadace ČS je především podpora individuálního dobrovolnictví, proto jsme byli letos nadšeni z dvojnásobného počtu žádostí o grant,“ říká manažerka Grantového programu Nadace ČS Simona Můčková. Do finále postoupilo 31 projektů organizací zaměřených například na pomoc seniorům, osobám s mentálním postižením nebo na prevenci a léčbu drogových závislostí, z nichž 15 šťastných, které nakonec získaly finanční podporu, volila veřejnost v otevřeném hlasování. Absolutním vítězem se stal Hospic sv. Jana N. Neumanna. „Peníze pomohou zlepšit péči o seniory, půjčovnu pomůcek i poradnu pro pozůstalé. Nesmírně důležitý je pro nás také pocit, že v péči o nemocné a jejich blízké nejsme sami,“ řekl ekonom a vedoucí projektů hospicu Patrik Coufal.

www.nadacecs.cz

Kolo pro život

Seriál oblíbených cyklistických závodů pro nejširší veřejnost, jehož se každý rok účastní stále více sportovních nadšenců, nevynechává ani toto léto. Za podpory České spořitelny pokračuje v dubnu zahájený 16. ročník 25. července v chuchelském dostihovém areálu závodem Praha – Karlštejn Tour ČS Velká cena Prahy na horských kolech. V druhém prázdninovém měsíci se pod patronací Spořitelny

konají hned tři závody: oblíbený Šumavský MTB maraton ČS odstartuje 1. srpna ze Zadova, následuje 15. srpna Karlovarský AM Bikemaraton ČS a kondičku mohou dospělí i děti otestovat i 22. srpna, dostaví-li se na start soutěže Manitou Železné hory ČS v Chrudimi. Ani po prázdninách cyklistice neodzvoni – 26. září prověří sílu a hbitost svých nohou soutěžící v klání Oderská mlýnice ČS v Klokočůvku u Oder; předposledním závodě letošního ročníku Kolo pro život.

www.kolopro.cz

Lídři jedí poslední

Silný titul pro každého, kdo chce úspěšně vést malý tým, firmu či velkou organizaci. Simon Sinek, britsko-americký antropolog a konzultant, ve své nové knize představuje principy moderního vůdcovství. Ukazuje, proč někteří lídři uspěli a jiní své podnikání potopili. Přesvědčí vás – stejně jako tisíce dalších lidí nejen ve svých bestsellerech a novinových článcích, ale i na přednáškách a školeních například pro Microsoft, AOL, SAP, americký Kongres či řadu neziskových organizací – že vůdcovství se netýká jen řízení, ale i schopnosti inspirovat a obětovat se. Princip, který dnes funguje například v armádním prostředí, používalo lidstvo už od dob lovců a sběračů a Simon Sinek ukazuje, že platí stále, možná víc než kdy jindy.

S. Sinek: *Lídři jedí poslední*. Proč některé týmy drží pohromadě a jiné se rozpadají. Jan Melvil Publishing, 2015

Jak překonat nesouhlas

William Ury je mezinárodně respektovaným odborníkem na vyjednávání, jehož poradenských služeb využívají nadnárodní společnosti stejně jako třeba Bílý dům, americká diplomacie či Pentagon. Je spoluzakladatelem a jednou z vůdčích osobností Programu vyjednávání na právnické fakultě Harvardovy univerzity. Kniha *Jak překonat nesouhlas* se soustřeďuje na jednání s problémovými lidmi, kteří neprojevují ochotu dohodnout se či jsou ovládnuti negativními emocemi, a seznamuje s různými vyjednávacími triky a taktikami, s cílem umožnit vám získat to, co chcete, aniž byste museli zbytečně ustupovat. Kniha analyzuje tzv. metodu průlomového vyjednávání – spočívající v tom, že se oponenti nesnaží

Pestrou nabídku představení provázejí samozřejmě degustace, na nichž znojemští vinaři nabízejí svá vína a burčák.

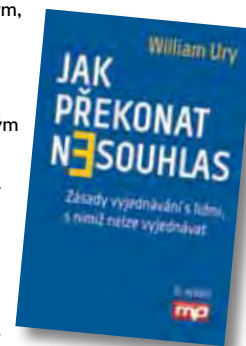

Znojemské vinobraní podvaatřicáté

Než se nadějeme, léto se převleče do pestrobarevných podzimních tónů a začne ukrajovat z dnů ve prospěch nocí. V tomto období přichází čas sklízet, co se urodilo na moravských vinicích, a s tím i slavnosti vína. Jednou z největších v České republice je Znojemské historické vinobraní. Každým rokem na ně přijíždějí desetitisíce turistů z tuzemska i ze zahraničí. V malebné kulise historického města si z pestrého programu vybere každý: řadu hudebních vystoupení od cimbálovky po rockovou muziku, zábavu pro děti i seniory, velkolepý historický průvod, rytýřský turnaj s plivači ohně nebo divadelní produkce, ale samozřejmě především degustace, na nichž znojemští vinaři nabízejí svá vína a burčák. Pestrou nabídku představení a zábavy na deseti scénách letos uzavře odpočinkový nedělní program pro všechny, kdo v této perle Moravy zůstanou do konce víkendů. 11.–13. září

zvítězit jeden nad druhým, ale hledají vzájemně přijatelná řešení –, kterou lze použít při vyjednávání s tvrdohlavým teenagerem stejně jako neústupným úředníkem.

W. Ury: *Jak překonat nesouhlas. Zásady vyjednávání s lidmi, s nimiž nelze vyjednat*. Management Press, 2015

Kulturní tipy

Kristine Opolaisová patří v posledních letech k nejvyhledávanějším hlasům současné mezinárodní operní scény.

Lotyšský talent v Praze

Poslední prázdninový den si pro své vystoupení ve Smetanově síni Obecního domu zvolila talentovaná lotyšská sopranistka Kristine Opolaisová. Tato pětatřicetiletá diva patří v posledních letech k nejvyhledávanějším hlasům současné mezinárodní operní scény. Pravidelně hostuje v newyorské Metropolitan opeře, Vídeňské státní opeře, německých operních domech, milánské La Scale či londýnské Covent Garden. K vrcholům její letošní koncertní sezony patří koncert s Jonasem Kaufmannem a bostonskými symfoniky a vystoupení s Královskou stockholmskou filharmonií na slavnostním udílení Nobelových cen 2014. Klienti Erste Premier získají 15% slevu na vstupné.

31. srpna; Praha, Obecní dům

Slavnosti začaly už v červnu a na repertoáru mají na 140 představení v Praze, Brně, Ostravě a Bratislavě.

V Domě U Kamenného zvonu se představí tvorba předního belgického symbolisty konce 19. století.

Jean Delville

Galerie hlavního města Prahy se dlouhodobě zaměřuje na umění přelomu 19. a 20. století. Nyní českým milovníkům umění přichystala přehlídku tvorby Jeana Delvilla (1867–1953), jednoho z nejpozoruhodnějších belgických symbolistů konce 19. století. Proslavil se jako zručný kreslíř a ilustrátor, malíř s vyhraněným smyslem pro světlo a barvu, esejista a básník. Byl rovněž zapáleným vyznavačem ezoterismu a provázela jej závatná kariéra zednáře, která jej dovedla až k postu velmistra lóže. O dalších vlivech na Delvillovu tvorbu a jeho činnosti umělecké i organizátorské se více dozvíte na výstavě, kterou přichystala kurátorka Hana Larvová.

do 30. srpna; Praha, Dům U Kamenného zvonu

Skotové na Sychrově

Zámek Sychrov na Liberecku hostí festival Skotské hry už popatnácté. Letos se slavnost ponese v duchu hudebních a tanečních vystoupení a ochutnávek letité whisky. Pořadatelé také slibují, že „vzduchem budou létat kameny i kladiva“: každý odvážný zájemce může poměřit síly v hodech kládou, skotským kladivem nebo závažím do dálky a do výšky a ve vrhu kamenem. Kilt je samozřejmě vítán, ale není nezbytný. Čím víc mužů v tradičním skotském oděvu však letos na Sychrov dorazí, tím více se zvednou šance na zamýšlený český rekord. Program i letos zpestří whisky slavností. Distributoři „skotské“ z České republiky i ze zahraničí přivezou několik set druhů blended a single malt whisky.

22. srpna; zámek Sychrov

Léto se Shakespearem

Léto znamená prázdniny nejen pro školáky, ale také pro divadla. Tedy alespoň pro většinu domovských kamenných scén. Jejich ansámby však ani přes letní měsíce neodpočívají a vyrážejí na divadelní festivaly, jimž bezpochyby kraluje ten zasvěcený jednomu z nejvýznamnějších dramatických velikánů všech dob. Letošní Letní shakespeareovské slavnosti začaly už v červnu a na repertoáru mají na 140 představení v Praze, Brně, Ostravě a Bratislavě. Premiérovou novinkou tohoto ročníku je milostná tragédie Romeo a Julie v režii tandemu SKUTR, celkem je na programu slavností osm Shakespearových her (ještě Mnoho povyku pro nic, Sen noci svatojánské, Zkrocení zlé ženy, Veselé paničky windsorské, Jak se vám líbí, Večer trojkrálový alebo Čo len chcete a v premiéře bratislavské produkce LSS drama Othello) a ojedinělý orchestrální koncert filmové hudby nazvaný Patrick Doyle – Shakespeare in Concert.

do 5. září; www.shakespeare.cz

Text **Pavlna Zelníčková**
Fotografie **archiv**

Reggae legenda

Zdá se to neuvěřitelné, ale je tomu už 37 let, co se v Birminghamu sešlo několik přátel, kteří se znali ze školy, aby založili dub/reggae-popové uskupení, jež dnes zná celý svět jako UB40 (název vznikl podle úředního tiskopisu pro získání podpory v nezaměstnanosti – Unemployment BENEf, Form 40). Skupina, vyznávající jamajský styl reggae a hudební žánr ska se sociálním přesahem, se poprvé výrazněji prosadila jako „předskokan“ tehdy populárních The Pretenders se zpěvačkou Chrissie Hynde. Hned první singl King / Food For Thought prorazil v britské hitparádě, nejúspěšnější hit, cover verze balady Elvise Presleyho (I Can't Help) Falling In Love With You z roku 1993, dobyt první příčky hitparád v celé Evropě i USA. V srpnu přijede nejúspěšnější reggae skupina zahrát své neznámější songy do buchlovického zámeckého amfiteátru.

23. srpna; Buchlovice

Interaktivní expozice nabízí úchvatný pohled do géniovy mysli a také věrné ztvárnění jeho uměleckých i vědeckých principů.

Leonardo inspiruje

Praha hostí výjimečnou interaktivní akci, která je poctou výjimečné renesanční osobnosti. Nejucelenější výstava o Leonardu da Vincim nabízí interaktivní formou nejen úchvatný vhled do géniovy mysli, ale také věrné ztvárnění vědeckých a uměleckých principů, u jejichž zrodu stál. Expozice Da Vinci – Inventionis je inspirativním prostředím pro celou rodinu. Představuje Leonarda jako geniálního vynálezce, malíře, vědce, anatoma, technika, architekta, sochaře a filozofa. Vedle vynálezů (od návrhů jízdního kola, vrtulníku či ponorky po projekt ideálního města) předkládá i faksimile umělcových neznámějších kodexů, anatomické studie a ukázky jeho renesančního umění v reálné velikosti.

do 28. srpna; Praha, Palác Lucerna

UB40 již prvním singlem prorazili v britské hitparádě a v roce 1993 obsadili první příčky hiparád v Evropě i USA.

Festival je určen pro všechny rodiče, kteří se chtějí bavit se svými dětmi a prodloužit si i letos prázdniny ještě o jeden víkend.

Kefír pro dobrou náladu

Česká spořitelna v roli generálního partnera opět podpoří tentokrát již 3. ročník bejbypankového rodinného festivalu pod širým nebem Kefír. Netradiční hudební přehlídka pro celé rodiny připravuje tým kolem české divadelně-hudební formace, která si říká Kašpárek v rohlíku. Festival, jež sami jeho tvůrci označují jako „zážitkový a tvořivý“, je určen pro všechny rodiče, kteří se chtějí bavit se svými dětmi a prodloužit si i letos prázdniny ještě o jeden víkend. 5. září si tak v Třebovli mohou vedle koncertů Kašpárka v rohlíku poslechnout třeba zpěvačku Lenny či kapely Monkey Business a Wohnout, žasnout nad australskými akrobaty na tyčích Strange Fruit, cirkusovým vystoupením v létající kouli francouzské formace Deus Ex Machina či se v duchu podtitulu letošního ročníku „bez hranic“ přejít na „festivalu ve festivalu“ Chutě celého světa. To je však jen zlomek všeho, co vás na Kefíru čeká, další nabídku z chystaného programu najdete na stránkách festivalu.

5. září; www.festivalkefir.cz

Věřím pravidelným investicím

„Objem majetku v podílových fondech vzrostl v prvním čtvrtletí o více než 32 miliard korun a stoupá i zájem o pravidelné investice. Objem úspor, které mají Češi v bankách, ale činí 52 procent, zatímco průměr v Evropské unii je 42 procent. Naopak investice českých domácností do fondů tvoří jen asi 6 procent těchto úspor, zatímco v Unii 8,5 procenta. Máme tedy stále co dohánět,“ říká výkonná ředitelka Asociace pro kapitálový trh ČR **Jana Michalíková**.

Text **František Mašek, Hospodářské noviny**
Fotografie **Libor Špaček**

Výsledky za první letošní čtvrtletí potvrzují, že majetek podílových fondů spravovaných v České republice dál utěšeně roste. V čem vidíte hlavní příčinu?

Jen během prvního čtvrtletí 2015 vzrostl majetek v podílových fondech o deset procent, což je o něco více než 32 miliard korun. Toto opravdu rekordní číslo má více příčin. Jde především o příliv nových investic ze strany investorů – ti poptávají podílové fondy nejen kvůli jejich aktuální výkonnosti, ale především jako dlouhodobější produkt a alternativu k zabezpečení na stáří. I proto patří mezi nejpobulárnější produkty takzvané programy pravidelných investic, které tvoří přes polovinu nových investic.

Češi většinou investují právě prostřednictvím fondů. Jak jsme na tom ve srovnání s vyspělými evropskými zeměmi?

Oproti investičně vyspělejším evropským zemím máme stále co dohánět z hlediska rozložení investic, i když už se pohybujeme správným směrem. Kupříkladu investice do podílových fondů představují v Evropské unii průměrně 8,5 procenta úspor domácností (a to včetně tradičně investičně velmi vyspělých zemí jako Francie, kde dosahují až 18 procent), zatímco v České republice se blížíme k šesti procentům. Je však nutné zmínit, že před krizí byl podíl přímých investic evropských domácností ve fondech ještě výrazně vyšší, a to kolem 11 procent na jejich celkových úsporách. Důvodem může být i skutečnost, že v tuzemsku je mnohem větší podíl úspor uložených v bankách, až 52 procent, zatímco průměr EU je pouze 42 procent z celkových úspor domácností.

Jaké typy fondů čeští investoři preferují a proč?

Více než polovina nových investic do fondů směřuje do fondů smíšených. Vzhledem k nízkým úrokovým sazbám se charakter tohoto druhu investic v České republice změnil – z dlouhodobě dominujících fondů peněžního trhu k dynamičtějším portfoliím. Kromě smíšených fondů jsou však stejně jako v předchozích letech dál v oblíbě fondy dluhopisové a akciové. Preferované typy fondů také potvrzují delší investiční horizont nových investorů. V minulosti byly totiž investice do fondů naopak považovány spíše za krátkodobější vklad a zaměřeny například na fondy peněžního trhu.

Do jaké míry tedy dál platí tvrzení, že Češi patří mezi konzervativní investory?

Z pohledu celkových finančních úspor je zřejmé, že Češi preferují úspory v bankách, a jsou tedy

značně konzervativní. Z pohledu investic do fondů se ale jejich investiční chování mění, a to právě stále více směrem k dynamičtějším strategiím. Smíšené fondy již tak představují přes třetinu investic ve fondech a akciové fondy 17 procent. V roce 2009 přitom tvořily smíšené fondy jen desetinu celkových investic do fondů a akciové fondy pouze 9 procent. Právě zde je vidět nejvýraznější posun v investičních preferencích českých domácností. Míříme tedy skutečně k investičně vyspělým zemím. Vrátila bych se k příkladu Francie, kde čtvrtina investic do fondů směřuje do akciových fondů a téměř čtvrtina do smíšených.

Trh kolektivního investování, kam patří i investice do fondů, je silně regulován.

V současné době se připravuje další změna legislativy, a to novela směrnice EU o trzích finančních nástrojů (MiFID 2). Co od ní lze očekávat?

Tato směrnice upravuje široké spektrum otázek od vysokofrekvenčního obchodování až po investiční poradenství. Největší dopad ale bude mít pravděpodobně na distribuci, například na novou úpravu pobídek. Její vliv na trh ale bude zřejmý až po přijetí prováděcích přímo závazných evropských předpisů. Jeden dopad je však zcela jistý již nyní – jde o značné náklady spojené se zaváděním pravidel MiFID 2 do praxe.

Jak by tedy měla – i díky MiFID 2 – vypadat budoucnost kolektivního investování v ČR?

Kolektivní investování se ubírá směrem k dlouhodobým investicím. Tedy k dynamičtějším strategiím ve fondech, prodlužování investičního horizontu domácností a především roste význam vlastních úspor. I ve formě investic do podílových fondů.

Rozhovor je určen pro časopis zaměřený na ženy investorky. Na závěr se proto chci zeptat, jak a do čeho investujete své peníze vy?

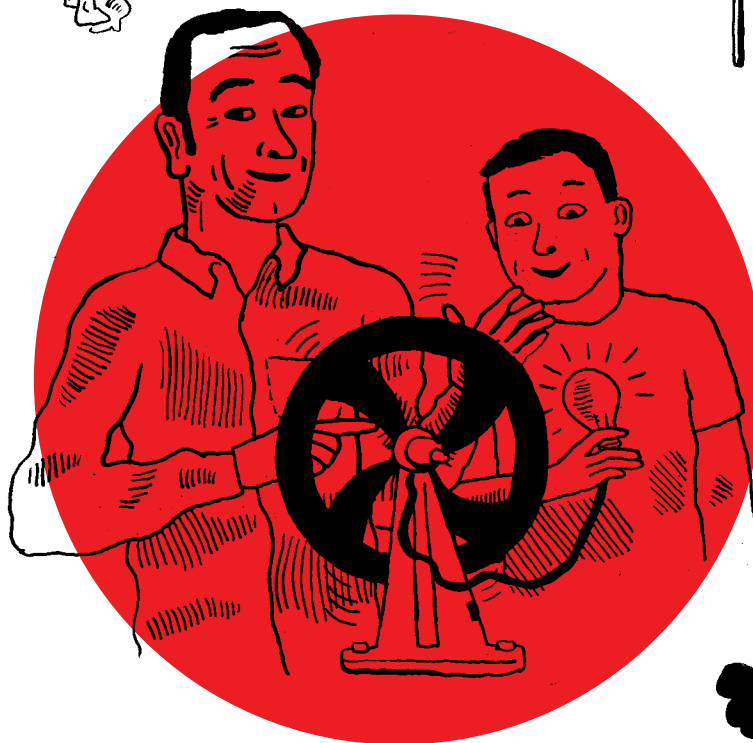
Vím, že to ode mě bude znít prvoplánově, ale já opravdu věřím pravidelným investicím, které také využívám, a to z několika důvodů. Především nemám příliš času, abych se aktivně věnovala investování, takže mi nezbyvá, než se spolehnout na správce aktiva (asset manažery). Takováto dlouhodobá investice vyžaduje zároveň velkou důvěru v jejich schopnosti nebo ve společnost, které svěřím své prostředky. A jelikož členy asociace znám a vím, jak se investiční společnosti chovají, kolik úsilí věnují tomu, aby dostaly své dobré reputaci, jde o další důvod, proč preferuji pravidelné investice. A konečně bych ráda šla svému okolí příkladem. Opravdu totiž přemýšlím o tom, jak na tom budu finančně, až budu v důchodu.

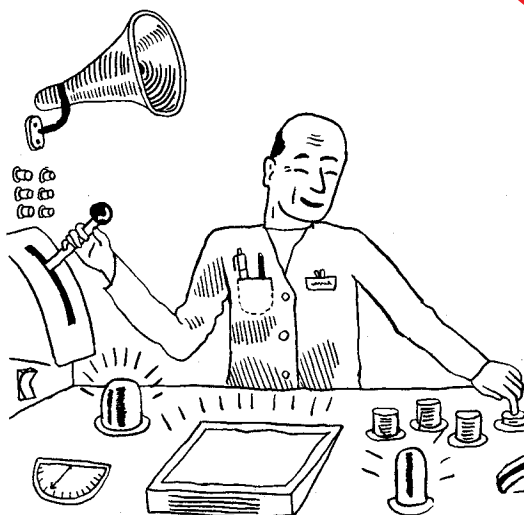
PRO RADOST Z POZNÁVÁNÍ

VZOREČKY NIKOHO NEBAVÍ.
FYZIKA ALE TAKOVÁ BÝT
NEMUSÍ - JE TO PŘECE VĚDA
O SVĚTĚ KOLEM NÁS.

MŮŽE BÝT ZAJÍMAVÁ A ZÁBAVNÁ.
PROTO PODPORUJEME UČITELE,
KTERÍ TAK VYUČUJÍ.

JEN TAK SE ŽÁCI PŘESTANOU
OBÁVAT TECHNICKÝCH OBORŮ.
A ČESKÉ FIRMY BUDOU MÍT OPĚT
DOSTATEK INŽENÝRŮ A VYNÁLEZCŮ.

**Nadace
Depositum
Bonum**
.....

Dokud žáci ve školách nezačnou bavit technické a přírodovědné obory, budou v Česku chybět kvalifikovaní pracovníci a vědci. A bez nich ztrácíme šanci na ekonomický růst země. Nadace Depositum Bonum, kterou založila Česká spořitelna a věnovala jí nevyzvednuté peníze ze zrušených anonymních vkladních knížek, proto podporuje učitele, kteří svůj předmět vyučují se záplem a důrazem na praktické znalosti a usilují o rozvoj dětí.

Vzděláváme ke konkurenceschopnosti

www.nadacedb.cz

CITROËN

FRANCOUZSKÝ ŠARM

DOKÁŽE SVĚST CELÝ SVĚT

CITROËN C4 CACTUS JE HRDÝ NA OCENĚNÍ SVĚTOVÝ DESIGN ROKU 2015 V NEW YORKU A DALŠÍCH 30 CEN, KTERÉ MU UDĚLIL EVROPSKÝ TISK.

CITROËN C4 CACTUS

CRÉATIVE TECHNOLOGIE

WORLD CAR DESIGN OF THE YEAR
2015 WORLD CAR AWARDS

citroen.cz